

ZORA

Cankarjeva

ALMANAH SKD CANKAR Letnik XXI, leto 2014.

ZORA Cankarjeva: Almanah SD Cankar, letnik XXI, leto 2014 ■ **Redakcija:** Sanja Bogdanović, Zoran Doršner, Verica Džindo, Tomislav Krzyk, Dina Maksumić, Sonja Milošević, Neven Modić, Irena Pavlović, Barbara Pribožić Leka, Elvira Šunje, Samo Čolak, tajnik ■ **Grafično oblikovanja in DTP:** Osman Erdić ■ **Lektoriranje bosanskega, hrvaškega in srpskega jezika:** Elvira Šunje ■ **Tisk:** Green print s.o.r. ■ **Naslov uredništva:** Radnička bb, 71000 Sarajevo, tel/fax: ++387 33 22 69 15 e-mail: skdcankar@gmail.com ■ **Revija izdaja:** Slovensko društvo Cankar Sarajevo
Predsednica: Barbara Pribožić Leka ■ Izhaja enkrat na leto ■ Na podlagi sklepa Republiškega Ministrstva za informiranje št: 01-04/93 od 05.10.1993., je revija oproščena osnovnega prometnega davka.

Spoštovani člani, dragi prijatelji in bralci!

Ko se ozremo na leto, ki je za nami, in seštejemo vse, kar smo uresničili, smo lahko upravičeno ponosni na naše delo. V almanahu, ki je pred vami, smo se trudili, da bralci dobijo vpogled v delovanje SKD Cankar. Upamo, da nam je tudi tokrat uspelo.

S ponosom poudarjamo, da smo imeli zastavljen zelo ambiciozen program delovanja, ki smo ga uresničili s pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, Ministarstva za šolstvo RS, Kantona Sarajevo, Ministarstva za kulturo, občine Novo Sarajevo, ki je v našem društvu tokaj prepoznala rasnega sodelavca, ter številnih inštitucij in posameznikov, predvsem pa prostovoljnimi delom naših članov. Naše društvo je poznano tudi v Sloveniji in širom po svetu, saj smo sprejeli in gostili že mnoge skupine, društva in posameznike, ki so se želeli predstaviti in se seznaniti z delovanjem našega društva.

Naša osnovna dejavnost je ohranjanje slovenskega jezika in kulture, kar uresničujemo z izvajanjem dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture in tečaja slovenskega jezika za odrasle, ki ga uspešno vodi naša učiteljica Ana Pulko. Naši učenci pod njenim mentorstvom uspešno nastopajo na številnih manifestacijah, ker nas odlično predstavljajo. Vsekakor moram omeniti pevski zbor Camerata slovenica kateri pod dirigentsko palico Emira Merjemića uspešno nastopa in predstavlja SD Cankar.

Naš cilj je tudi v prihodnosti razvijati in ohranjati slovenski jezik in kulturo, izobraževanje, športne dejavnosti, hrkati pa sodelovati z institucijami v Sloveniji ter utrjevati prijateljske vezi med našo domovino in matično deželo..

V letu, ki je pred nami, nas čaka veliko dela.

Barbara Pribožić Leka, predsednica SD Cankar

KRATEK PREGLED DEJAVNOSTI V 2014

OGLED HOKEJSKE TEKME V SARAJEVU

10.01.2014 ob 19.15 smo si nekateri člani SD Cankar v dvorani J.A. Samaranch – Zetra, v Sarajevu, ogledali dolgo pričakovano in dobro reklamirano hokejsko tekmo med Telemach Olimpijo (SLO) in VSV Villachom (AUT), ki je bila del rednih dogajanj v hokejski ligi Ebel, hkrati pa najava dogodkov, ki bodo sledili v februarju ob 30. obletnici ZOI 84 (zimске olimpijske igre davnega 1984. leta, ko je bilo Sarajevo domačin tega velike ga dododka). Ta tekma je pomenila začetek turnirja, ki se odvija v organizaciji Hokejaškog saveza BiH in Grada Sarajeva, generalni sponzor je Telemach, pokrovitelj pa Grad Sarajevo.

7.2. SVEČANA OBELEŽITEV 110.

OBLETNICE SMRTI JAKOBA ŽNIDARŠIČA

07.02.2014 smo se ob 12. uri v muzeju 1. gimnazije Sarajevo udeležili svečane obeležitve 110. obletnice smrti Slovenca Jakoba Žnidaršiča, ki je bil profesor matematike na Veliki gimnaziji v Sarajevu od leta 1882 do 1903, šole, katere tradicijo nadaljuje 1. gimnazija v Sarajevu. Svečano obeležitev je organiziral Javni zavod Šobčeva domačija iz Kala pri Pivki, rojstnega kraja profesorja Žnidaršiča, kot soorganizatorja pa sta sodelovala 1. gimnazija Sarajevo in Slovensko društvo Cankar.

POGLEDALI SMO HOKEJAŠKU UTAKMICU U SARAJEVU

10.1. 2014. u 19. 15 pojedni članovi SD Cankar su u dvorani J.A. Samaranch – Zetra u Sarajevu, pogledali dugo očekivanu i dobro reklamiranu hokejašku utakmicu između Telemach Olimpija (SLO) i VSV Vilach (AUT), koja je bila dio zvaničnog takmičenja u hokejaškoj EBEL ligi, ali i najava događanja planiranih za februar povodom obilježavanja 30 godina ZOI 84 (Zimске olimpijske igre 1984 su održane u Sarajevu). Ta utakmica je predstavljala početak turnira u organizaciji Hokejaškog saveza BiH i Grada Sarajeva, gdje je generalni sponzor bio Telemach, a pokrovitelj Grad Sarajevo.

SVEČANO OBIJEŽAVANJE 110.

GODIŠNJICE SMRTI JAKOBA ŽNIDARŠIČA

07.02.2014. u 12 sati smo u muzeju I gimnazije Sarajevo bili prisutni na svečanom obilježavanju 110. godišnjice smrti Slovenca Jakoba Žnidaršiča, profesora matematike na Velikoj gimnaziji u Sarajevu od 1882. do 1903. Čiju tradiciju je naslijedila I gimnazija u Sarajevu. Svečano obilježavanje je organizirao Javni zavod Šobčeva domačija iz Kala pri Pivki, rodnog mjesta profesora Žnidaršiča, a kao suorganizator je sudjelovala I gimnazija Sarajevo i SD Cankar.

KRATEK PREGLED AKTIVNOSTI U 2014. GODINI

PROSLAVA ZA PREŠERNOV DAN V SARAJEVU

08.02.2014 se je ob 18. uri odvila tradicionalna prireditev za Prešernov dan, slovenski kulturni praznik. Navkljub demonstracijam, ki se te dni dogajajo v Sarajevu, smo bili odločni in poskrbeli za izvedbo proslave. Proti pričakovanju je bila dvorana polna do zadnjega kotička. Prireditev je vodila naša članica Dina Maksimić. Najprej je za svečano otvoritev z Zdravljico poskrbel naš zbor Camerata Slovenica, sledili so pozdravni govori predsednika SD Cankar, Asima Kulenovića, nadaljeval je Veleposlanik Republike Slovenije v BiH, nj. eks. Iztok Grmek, naslednji govornik pa je presenetil vse navzoče. Na oder pred mikrofonom je stopil Jure Franko, nekdanji smučarski reprezentant in dobitnik srebrne medalje na Zimskih olimpijskih igrah, ki so se pred tridesetimi leti odvijale tukaj v Sarajevu in pozdravil občinstvo, ki se je odzvalo z bučnim aplavzom. Nato pa so vaje prevzeli nastopajoči: glasbeni duet flauta in kitara: Esma Sulejmanagić

in Jure Cerkovnik, učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture, pod vodstvom učiteljice Ane Pulko, s Prešernovimi recitacijami in kot zadnji nastopajoči, slovenski igralec in voditelj otroškega kviza Sive male celice, g. Pavle Ravnohrib.

PROSLAVA ZA PREŠERNOV DAN U SARAJEVU

08.02.2014 sa početkom u 18 sati se održala tradicionalna priredba za Prešernov dan, slovenski kulturni praznik. Uprkos demonstracijama, koje u Sarajevu traju već nekoliko dana, bili smo odlučni u tome da se priredba ipak održi. Neočekivano, ipak

je bila puna dvorana. Priredbu je vodila naša članica Dina Maksimić. Najprije je priredbu svečano otvorio naš zbor Camerata Slovenica izvevši Zdravljicu, nakon čega su uslijedili pozdravni govori: predsjednika SD Cankar, Asima Kulenovića; ambasadora R Slovenije u BiH NJ. Eks. Iztoka Grmeka i gost, iznenađenje večeri. Na binu je izašao Jure Franko, nekadašnji skijaški reprezentativac i dobitnik srebrne medalje na ZOI održanim prije 30 godina u Sarajevu. Njegov pozdrav prisutnima je izazvao buran aplauz publike. Nakon toga su priredbu preuzeli nastupajuči: glazbeni duet flauta i gitara- Esma Sulejmanagić i Jure Cerkovnik; učenici dopunske nastave slovenskog jezika i kulture, pod vodstvom učiteljice Ane Pulko, sa recitacijama Prešernove poezije i kao posljednji na bini – slovenski glumac i voditelj dječijeg kviza Male sive celice, g. Pavle Ravnohrib.

OGLED SPEKTAKLA NA LEDU V OLIMPIJSKI DVORANI ZETRA

V sklopu obeležitve 30-obljetnice ZOI 84, ki te dni poteka v Sarajevu, se je večje število naših članov 13.02.2014 ogledalo nastop umetnostnih drsalcev v Olimpijski dvorani Zetra. Takšnega ali podobnega dogodka ni bilo v Sarajevu vse od olimpijskih

iger dalje, zato ni niti malo čudno, da je na takšnih dogodkih dvorana polna do zadnjega kotička, kot da bi gledalci želeli nadomestiti zamujeno.

PUSTOVANJE (MASKENBAL) 2014

02.03.2014 se je ob 16.30 v Međunarodnom centru za djecu i omladinu Novo Sarajevo odvila že tradicionalna pustna maškarada v organizaciji in izvedbi Slovenskega društva Cankar in Hrvatskega kulturnega društva Napredak. Prireditev je vodila Elly The Kid, asistiral ji je Samonimus. Najprej je voditeljica najavila program, nato je Samonimus predstavil pustno tradicijo na Slovenskem, Elly The Kid pa tovrstne karnevale v Bosni in Hercegovini. Sledil je prvi del koncerta Tamburaškega orkestra Lira. V nadaljevanju se je predstavila ocenjevalna žirija, zatem pa še maske v mimohodu ob podpori orkestra gledalcem in kasneje posamično pred žirijo.

PRIREDITEV OB DNEVU ŽENA V SD CANKAR

Dne 8.3.2014 ob 11. uri so učenci dopolnilnega pouka, ki ga omogoča Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport in ga vodi Ana Pulko prof in dipl. knjižničarka

OGLED SPEKTAKLA NA LEDU U OLIMPIJSKI DVORANI ZETRA

U sklopu obilježavanja 30-godišnjice ZOI 84, koja se ovih dana odvija u Sarajevu, veći broj naših članova je 13.02.2014 pratio nastup umjetničkih klizača u Olimpijskoj dvorani Zetra. Takvoga ili sličnoga događaja ni bilo u Sarajevu sve od olimpijskih iger, zato nije čudno, da je na takvim događajima dvorana prepuna, kao da gledaoci žele namiriti propušteno.

PUST- MASKENBAL 2014

2. 3. 2014. se u 16.30 U Međunarodnom centru za djecu i omladinu Novo Sarajevo održao već tradicionalni Pust- Maskenbal u organizaciji SD Cankar i HKD Napredak. Priredbu je vodila Elly The Kid uz asistenciju Samonimusa. Najprije je voditeljica najavila program, nakon čega je Samonimus predstavio običaje Pusta u Sloveniji, a Elly The Kid svojevrstne karnevale u Bosni i Hercegovini. Uslijedio je prvi dio koncerta Tamburaškog orkestra Lira. U nastavku se predstavio tročlani ocjenjivački žiri, maskirani krenuli u mimohod uz muzičku podršku orkestra i pojedinačno predstavili žiriu.

PRIREDBA POVODOM DANA ŽENA U SD CANKAR

8. 3. 2014. u 11 sati su učenici dopunske nastave slovenskog jezika i kulture, kojeg omogućava Ministarstvo za obrazovanje, nauku i sport R Slovenije i kojeg vodi

ter učiteljica SH jezika, pripravili prireditev ob DNEVU ŽENA. Na sproščen način, skozi poslušanje odlomka Snubitev, iz povesti Cvetje v jeseni, ki jo je napisal Ivan Tavčar, ter recitala pesmi Toneta Pavčka, Nika Grafenauerja, Daneta Zajca in otroških preševank, smo želeli, da bi se ob besedilih, vse ženske počutile notranje lepe in radostne. Društvo je poskrbelo za rožice, sok in vino, članice za domače dobrote, vsi skupaj, pa smo zapeli pesem Prinesi mi rože.

OBELEŽITEM MEDNARODNEGA DNEVA GOZDOV V PARKU NACIONALNIH MANJŠIN, V SARAJEVU

21.3.2014 smo se ob 12. uri odzvali vabilu organizatorja dogodka, to je Češke besede in bili v Parku nacionalnih manjšin, v Ulici Zmaja od bosne, v Sarajevu, navzoči pri posaditvi petih sadik „Pančičevih omorik“.

Poleg Češke besede in nas, so bili prisotni tudi drugi predstavniki manjšinskih društev iz Sarajeva: Združenje Madžarov Hum, Italijansko združenje meščanov, združenje Poljakov Polsa ter predstavniki donatorja sadik, to je Ekološki pokret gorana FBIH. Posaditev pa je potekala ob pomoči predstavnikov JP Rad iz Sarajeva.

DONACIJA RAČUNALNIKA S STRANI VELEPOSLANIŠTVA R. SLOVENIJE V SARAJEVU

24.03.2014 smo v prostorih društva prejeli donirani računalnik od Veleposlaništva

Ana Pulko prof. i dipl. bibliotekarka, kao i učiteljica SH jezika, pripremili priredbu povodom Dana žena. U opuštenuj atmosferi, kroz slušanje odlomka Prosidba iz pripovjetke Cvijeće u jesen, Ivana Tavčara, pa recitala sastavljenog od pjesama Toneta Pavčka, Nika Grafenauera, Daneta Zajca i dječijih izreka željeli smo da uz stihove sve žene spoznaju svoju unutarnju ljepotu i radost. SD Cankar je obezbijedilo ruže, sok i vino, članice su se pobrinule za domaće slastice, a svi zajedno smo na kraju zapjevali pjesmu Donesi mi ruže.

OBILJEŽAVANJE MEĐUNARODNOG DANA ŠUMA U PARKU NACIONALNIH MANJŠINA U SARAJEVU

21.03.2014. u 12 sati smo se odazvali pozivu organizatora - „Češke besede“, te prisustvovali događaju u Parku nacionalnih manjina, u Ulici Zmaja od Bosne, u Sarajevu, gdje se posadilo pet sadnica Pančičevih omorika. Pored Češke besede i naših članova, učešće su uzeli i predstavnici ostalih manjinskih društava iz Sarajeva: Udruženje Madžara „Hum“, Udruženje građana italijanskog porijekla, Udruženje Poljaka „Polsa“, predstavnici donatora sadnica „Ekološki pokret gorana FBIH“ i predstavnici KJKP „Rad“ iz Sarajeva.

DONACIJA RAČUNARA OD STRANE AMBASADE REPUBLIKE SLOVENIJE U SARAJEVU

24.3.2014. smo u prostorijama društva primili donirani računar od strane Ambasa-

Republike Slovenije v Sarajevu. Ob tej priložnosti so nas obiskali predstavniki Veleposlaništva v Sarajevu: Nj. eks. Veleposlanik Iztok Grmek, sekretarka Barbara Beričić in g. Darko Viharev. Z naše strani pa so bili prisotni: predsednik društva Asim Kulenović, člana Upravnega odbora Dina Maksumić in Neven Modić ter glavni tajnik Samo Čolak.

DRUGI SEMINAR ZA AKREDITIRANE OPAZOVALCE NA VOLITVAH

30. in 31.03.2014 smo se na Ilidži, v hotelu Hollywood udeležili že drugega seminarja za akreditirane volilne opazovalce, ki je bil organiziran za nevladine organizacije v BIH. Seminar sta organizirala Svet Evrope in Norveška ambasada, tema seminarja je bila „Evropske norme v volilnem procesu“.

OBISK SALONA FINE WINE & GOOD FOOD

02.04.2014 se je ob 17. uri v Hotelu Bosnia, v Sarajevu, precejšnje število članov SD Cankar udeležilo salona Fine Wine & Good Food, na katerega smo bili uradno vabljeni in se ga vedno radi udeležimo. Dogodek je bil v organizaciji vinskoga kluba In Vino Veritas, ki ga vodi naša članica in edina certificirana sommelierka v BIH, Barbara Pribožič Leka.

LETNA SKUPŠČINA DRUŠTVA

10.04.2014 se je ob 18. uri odvila redna letna skupščina društva. Skupščino je vodil predsednik skupščine g. Zoran Doršner.

de R Slovenije u Sarajevu. Tom prigodom su nas posjetili predstavnici slovenske ambasade iz Sarajeva: Nj. eks. Veleposlanik Iztok Grmek, sekretarka Barbara Beričić i g. Darko Viharev, a s naše strane: predsjednik društva Asim Kulenović, članovi upravog odbora Dina Maksumić i Neven Modić, te tajnik Samo Čolak.

DRUGI SEMINAR ZA AKREDITOVANE POSMATRAČE NA IZBORIMA

30. i 31.03.2014. smo na Ilidži, u Hotelu Hollywood učestvovali već na drugom seminaru za akreditovane posmatrače na izborima, koji je bio organiziran od strane Vijeća Evrope i Norveške ambasade samo za nevladine organizacije u BIH. Tema seminara je bila “Evropske norme u izbornom procesu”.

POSJETA SALONU FINE WINE & GOOD FOOD

02.04.2014. u 17 sati je više nas iz SD Cankar posjetilo salon Fine Wine & Good Food u Hotelu Bosnia, na koji smo bili zvanično pozvani i gdje uvijek rado dolazimo. Događaj se održao u organizaciji vinskog kluba In Vino Veritas, koji vodi naša članica i jedina sommelierka u BIH, Barbara Pribožič Leka.

GODIŠNJA SKUPŠTINA DRUŠTVA

10.04.2014. u 18 sati se održala redovna godišnja skupština Društva. Predsedavajući skupštine je bio g. Zoran Doršner.

VELIKONOČNA DELAVNICA BARVANJA PIRHOV

17.04.2014 se je ob 17.30 v prostorih društva odvila že tradicionalna Velikonočna delavnica za otroke in odrasle, kjer smo barvali pirhe na različne načine. Odziv je bil dober in veseli smo, da pri tem sodelujejo cele družine in da je vsako leto na tem dogodku večje število otrok.

UDELEŽBA NA SEMINARJU NA CPCD

23. in 24.04.2014 smo se udeležili treninga za izdelavo logičnega okvirja in projektnega predloga na Centru za promocijo civilnog društva., ki je bil namenjen za pravne osebe in posameznike profitnega in neprofitnega sektorja, ki aplicirajo za sredstva pri domačih in mednarodnih donatorjih. V vsakem primeru je bil seminar koristen in predvidevamo, da bomo nova znanja kmalu uporabili v praksi.

ZAČETEK CANKARJEVIH DNI 2014 – TENIŠKI TURNIR “JAN DORŠNER”

Na 22.teniškem Memorialu “Jan Doršner” so titule osvojili Aziz Kijametović in ponovo Nerma Čaluk.

SESTANEK ZVEZE V DOBOJU 26.04.2014

V soboto 26.04.2014 se je v prostorih Ameriškega koticčka v Doboju odvil prvi letošnji sestanek Zveze „Evropa zdaj“. Sestanka so se udeležili: g. Aleš Selan, višji svetovalec II z Urada Vlade R. Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter predstavniki slovenskih

USKRSNA RADIONICA BOJENJA PISANICA

17.04.2014. se u 17.30 sati u prostorijama društva održala već tradicionalna Uskrsna radionica za djecu i odrasle, gdje na razne načine bojimo jaja. Članovi se odazivaju u sve većem broju i raduje nas da na tom događaju sudjeluju i cijele obitelji, te je sve veći broj djece.

UČEŠĆE NA SEMINARU NA CPCD

23. i 24.04.2014. smo učestvovali na treningu za izradu logičnog okvira i projektnog prijedloga na Centru za promociju civilnog društva, koji je bio namjenjen isključivo za pravna lica i pojedince profitnog i neprofitnog sektora, koji apliciraju za novčana sredstva kod domaćih i stranih međunarodnih donatora. U svakom slučaju seminar je bio koristan i nadamo se da ćemo moći nova stečena znanja upotrijebiti u praksi.

POČETAK CANKAREVIH DANA 2014 - MEMORIJALNI TENISKI TURNIR „JAN DORŠNER“ OD 26. DO 27.04.2014.

Na 22. teniskom Memorijalu “Jan Doršner” titule osvojili Aziz Kijametović i ponovo Nerma Čaluk.

SASTANAK SAVEZA U DOBOJU, 26.04.2014.

U subotu, 26.04.2014. se u Doboju, u prostorijama Američkog kutka održao prvi ovogodišnji sastanak Saveza „Evropa sad“. Na sastanku su bili prisutni: g. Aleš Selan, viši savjetnik II sa Urada Vlade R. Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, te predstavnici slovenskih društava

društev iz: Prijedora, Doboja, Banja Luke, Tuzle, Zenice, Kaknja, Breze in Sarajeva. Sestanek je prvič v tej sestavi vodil novi predsednik Zveze Darko Mijatović.

TRADICIONALNI ŠAHOVSKI TURNIR 2014

27.04.2014 se je v prostorih društva odvil drugi dogodek v sklopu „Cankarjevih dni 2014“ in sicer tradicionalni šahovski turnir. Zanimanje za tovrsten dogodek je vsako

leto večje, mogoče zato, ker je število igralcev zaradi lažje izvedbe omejeno in pa priložnost, kjer se amaterji lahko pomerijo s profesionalci. Na tem športno-zabavnem tekmovanju so se preizkusili člani treh društev (klubov): ŠK Željezničar, ŠK Napredak in šahovska sekcija SD Cankar, sodil je mednarodni sodnik g. Edin Kemura.

TRADICIONALNA CANKARJEVA TRIBUNA V SARAJEVU

08.05.2014 smo ob 18. uri organizirali Cankarjevo tribuno, že tradicionalno prireditev našega društva, ki je del projekta Cankarjevi dnevi 2014 in hkrati naš prispevek k Dnevom Kantona Sarajevo. Tema letošnje tribune je bila namenjena obeležitvi 100. obletnice začetka prve svetovne vojne z naslovom „Avstroogrski vojaki iz BiH na Soški fronti“. Gosta oz. predavatelja na tribuni sta bila Husein Sejko Mekanović, znan slovenski umetnostni zgodovinar in sociolog ter Besim Spahić, doktor komunikologije in redni profesor na Fakulteti političnih ved v Sarajevu.

iz Prijedora, Doboja, Banja Luke, Tuzle, Zenice, Kaknja, Breze i Sarajeva. Savezu je u ovom obliku prvi put predsjedavao novi predsjednik Saveza Darko Mijatović.

TRADICIONALNI ŠAHOVSKI TURNIR 2014.

27.04.2014. se u prostorijama društva održao drugi događaj u sklopu „Cankarevih dana 2014“, šahovski turnir. Svake godine je sve više zainteresiranih za taj događaj, možda zato što je broj igrača zbog lakše izvedbe ograničen, pa i to da mogu amateri igrati sa profesionalcima. Na tom sportsko-zabavnom takmičenju su učestvovali članovi triju društava: ŠK Željezničar, ŠK Napredak i šahovska sekcija SD Cankar. Arbitar je bio međunarodni sudac g. Edin Kemura.

TRADICIONALNA CANKAREVA TRIBUNA U SARAJEVU

08.05.2014. smo u 18 sati organizirali već tradicionalnu priredbu našeg društva, koji je dio projekta „Cankarevi dani 2014.“ i također naš doprinos širem projektu „Dani Kantona Sarajevo“. Tema ovogodišnje tribine je posvećena obilježavanju 100-obljetnice početka I sv. rata sa naslovom „Austroougarski vojnici iz BiH na Sočanskom frontu“. Gosti – predavači na tribini su bili: Husein Sejko Mekanović, poznati slovenski umjetnostni povjesničar i sociolog, te Besim Spahić, doktor komunikologije i redovni profesor na Fakultetu političkih nauka u Sarajevu.

CELOVEČERNI KONCERT MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA FRAN VENTURINI

10.05.2014 se je kot zadnji dogodek v sklopu letošnjih Cankarjevih dnevov odvil celovečerni koncert MePZ Fran Venturini iz Domja pri Trstu. To je bil naš prvi uradni stik z Društvom Fran Venturini in naredili so tako dober vtis na nas, da jim bomo po vsej verjetnosti drugo leto vrnili obisk. Nastopili so s šetsnajstimi pesmimi, med odmorom pa se jim je predstavil naš zbor Camarata Slovenica.

LIKOVNA DELAVNICA

17.05.2014 smo v popoldanskih urah, v prostorih društva, organizirali likovno delavnico za otroke in odrasle. Ko smo v začetku tedna vabili naše člane, smo predvidevali večji odziv na ta dogodek, vseeno smo danes bili zadovoljni z udeležbo, še posebej, ker veljajo izredne razmere v BiH, ko je velik del države poplavljen in vse skupaj še kar traja.

SKUPNA AKCIJA NACIONALNIH MANJŠIN MESTA SARAJEVA

23.05.2014 se je sestanka pri Županu Sarajeva udeležila naslednja delegacija: Nj. eks. Iztok Grmek, slovenski veleposlanik v BiH, Barbara Pribožič Leka, predsednica SD Cankar, Jovanka Mazalović Šalaka, predsednica češkega društva Češka Beseda in Sanja Bogdanović, podpredsednica Zveze slovenskih društev v BiH Evropa zdaj. V prisrčnem enournem pogovoru so bili Županu Komšiću predstavljeni

CJELOVEČERNJI KONCERT MJEŠOVITOG PJEVAČKOG ZBORA FRAN VENTURINI

10.05.2014. se, kao zadnji događaj u sklopu ovogodišnjih Cankarevih dana, održao cjelovečernji koncert MePZ Fran Venturini iz Domja pri Trstu. Bio je to naš prvi zvanični kontakt sa Društvom Fran Venturini i napravili su toliko dobar utisak na nas, da ćemo vjerovatno iduće godine mi posjetiti njih. Njihov nastup se sastojao od šestnaest pjesama, a u pauzi se predstavio naš zbor Camerata Slovenica.

LIKOVNA RADIONICA

17.05.2014. smo u prostorijama društva, u popodnevnim satima organizirali likovnu radionicu za djecu i odrasle. Predvidjeli smo veći odaziv kad smo pozivali članove za taj događaj, ali smo na kraju ipak bili zadovoljni učešćem, obzirom da vladaju vanredne mjere širom BiH zbog poplava, da je veliki dio zemlje poplavljen i sve to još traje.

ZAJEDNIČKA AKCIJA NACIONALNIH MANJINA GRADA SARAJEVA

U petak 23. maja Iztok Grmek, ambasador Republike Slovenije u BiH, Barbara Pribožič Leka, predsjednica SD Cankar, Jovanka Mazalović Šalaka, predsjednica češkog društva Češka beseda i Sanja Bogdanović, podpredsjednica Udruženja slovenskih društava u BiH „Evropa zdaj“ posjetili su Ivu Komšića, gradonačelnika Sarajeva. U srdačnom, jednosatnom razgovoru gradonačelniku Komšiću predloženi

problemi, ki jih imajo manjšine v Sarajevu v zvezi s prostorom za društva in hkrati prošnja, da se ta težava odpravi.

OBELEŽITEV 20 LET DELOVANJA SLOVENSKEGA DRUŠTVA IZ BREZE

24.05.2014 smo se udeležili svečane seje v Brezi, ki je pomenila obeležitev 20 let delovanja slovenskega društva iz Breze, na katero smo bili tudi uradno vabljeni. Potrebno je omeniti, da se s prijatelji iz Breze redno družimo ali videvamo ob raznih priložnostih. Poleg nas so se prej omenjene svečane seje v prostorih Gradske biblioteke v Brezi udeležili še: predstavniki Slovenskega društva Jožef Špringer iz Kaknja, predstavnica Zveze Evropa

zdaj, Nj.eks. Iztok Grmek, Veleposlanik Republike Slovenije v Sarajevu ter seveda člani slovenskega društva iz Breze.

CAMERATA SLOVENICA V SPLITU

Na prijazno povabilo slovenskega društva Triglav iz Splita je naša „Camerata Slovenica“ gostovala 31. maja v Splitu s celovečernim koncertom in s tem vrnila lanskoletni obisk njihovega pevskega zbora na naših Cankarjevih dnevih.

UREDNIK IN NOVINAR JURIJ POPOV NA KLEPETU V SD CANKAR

02.06.2014 smo v prostorih društva gostili urednika, raziskovalnega novinarja, publicista, pisca, ljubitelja narave, športa, fotografije in vse to v eni osebi g. Jurija Popova, drugače profesionalno angažiranega v Uredništvu dokumentarno feljtonskega programa na Radiu Slovenija.

su problemi koje manjine Sarajeva imaju vezano za, prije svega, prostor i zamoljena je pomoć da se taj problem riješi.

OBILJEŽAVANJE 20 GODINA DJELOVANJA SLOVENSKEGA DRUŠTVA IZ BREZE

24.05.2014. smo učestvovali na svečanoj sjednici u Brezi, koja je značila obilježavanje 20 godina djelovanja slovenskog društva iz Breze i na koju smo bili i zvanično pozvani. Moramo naglasiti da se sa prijateljima iz Breze redovno družimo na raznim događajima. Svečana sjednica se održala u Gradskoj biblioteci u Brezi i sa nama su bili još: predstavnici Slovenskog društva Jožef Špringer iz Kaknja, predstavnica Saveza „Europa sad“, Nj. eks. Iztok Grmek, Veleposlanik Republike Slovenije u Sarajevu, te članovi slovenskog društva iz Breze.

MePZ CAMERATA SLOVENICA U SPLITU

Na ljubazan poziv slovenskog društva Triglav iz Splita, naša Camerata Slovenica je u Splitu gostovala 31. maja svojim cjelovečernjim koncertom i na taj način uzvratila prošlogodišnje gostovanje njihovog pjevačkog zbora na Cankarevim danima.

UREDNIK I NOVINAR JURIJ POPOV NA RAZGOVORU U SD CANKAR

02.06.2014 smo u prostorijama društva ugostili urednika, istraživačkog novinara, publicistu, pisca, ljubitelja prirode, sporta, fotografije, sve to u jednoj osobi, g. Jurija Popova, inače profesionalno angažiranog u Uredništvu dokumentarno feljtonskog programa Radija Slovenija.

OBISK SVEČANE PODELITVE MEDNARODNE NAGRADE PREDSEDNIKU BORUTU PAHORJU

03.06.2014 smo se ob 18. uri v Narodnom pozorištu Sarajevo udeležili svečane podelitve mednarodne nagrade Isa Beg Ishaković 2014 in prejemnik tovrstne nagrade za humanizem, predanost in spoštovanje kulturne dediščine Sarajeva (in BIH nasploh) je bil Predsednik Republike Slovenije, g. Borut Pahor. Pred uradnim začetkom svečane ceremonije smo se celo rokovali in spregovorili nekaj besed s predsednikom Pahorjem.

OPTIMISTIČNO V SARAJEVU – 7.6.2014

Prizma optimizma je razvedrilna glasbena oddaja 1. programa našega radia, s katero obiskujemo kraje po vsej Sloveniji. Zakaj ne bi obiskali tudi Slovencev, ki živijo zunaj meja, smo si rekli in se odločili, da letos obiščemo naše rojake v Sarajevu. Po podatkih Cankarjevega društva iz Sarajeva v Sarajevu in okolici živi približno 1500 Slovencev. Pred nekaj meseci smo z društvom vzpostavili prvi stik in začeli priprave na Prizmo optimizma. Ob tehnični pomoči kolegov z bosansko-hercegovaškega radia BHRadio1 smo brez težav pripravili in izvedli sobotno oddajo. Dvorano Doma oružanih snaga v Sarajevu pa je v soboto zvečer napolnilo pisano občinstvo: Slovenci, ki živijo v Sarajevu, domačini, prijatelji, mladi in starejši poslušalci.

PRISUSTVO NA SVEČANOJ DODJELI MEĐUNARODNE NAGRADE PREDSEDNIKU BORUTU PAHORU

03.06.2014 smo u 18 sati u Narodnom pozorištu Sarajevo prisustvovali svečanoj dodjeli međunarodne nagrade Isa-beg Ishaković 2014 na kojoj je dobitnik nagrade za humanizam, predanost i poštovanje kulturne ostavštine Sarajeva (kao i BiH) bio Predsjednik Republike Slovenije g. Borut Pahor. Prije same svečane ceremonije smo se rukovali i razmijenili nekoliko rečenica sa predsjednikom Pahorom.

OPTIMISTIČNO U SARAJEVU – 7.6.2014

Prizma optimizma je zabavna emisija 1. programa našega radia, sa kojom posjećujemo mjesta po Sloveniji. ”Zašto ne bi posjetili i Slovence, koji žive van granica?”, rekli smo i odločili, da ove godine posjetimo naše sunarodnjake v Sarajevu. Prema podacima Cankarevog društva iz Sarajeva v Sarajevu i okolini živi

otprilike 1500 Slovenaca. Unazad nekoliko mjeseci sa društvom smo uspostavili prvi kontakt in krenuli sa pripremanja za Prizmu optimizma. Uz tehničku pomoć kolega sa bosansko-hercegovačkog radia BHRadio1 bez problema smo pripremili in realizirali sobotnju emisiju. Dvoranu Doma oružanih snaga u Sarajevu u sobotu uveče napunila je šarolika publika: Slovenci, koji živije u Sarajevu, domačini, prijatelji, mladi in stariji slušaoci.

POLAGANJE CVETJA NA SPOMINSKO PLOŠČO IVA ŠTANDEKERJA NA DOBRINJI

16.06.2014 kot vsako leto na ta dan organiziramo člani SD Cankar svečano polaganje cvetja na spominsko ploščo slovenskega novinarja in fotografa Iva Štandekerja, ki je hudo ranjen leta 1992 umrl v Sarajevu.

IV. TABOR OTROK SLOVENSKEGA POREKLA IZ BIH, BORAČKO JEZERO – OD 19.06. DO 22.06.2014

Od 19. do 22. junija 2014 se je odvil IV. Tabor otrok slovenskega porekla iz BIH v organizaciji Zveze „Evropa zdaj“, Slovenskega društva Cankar, Saveza izviđača Općine Zenica in finansijsko podporo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu ter donatorjev iz BIH (Perutnina Ptuj – BIH, Omega d.o.o. preko Mlekarnice Celeia d.d.). Na taboru so bili prisotni otroci iz naslednjih društev:

- Društvo Slovencev RS „Triglav“ iz Banja Luke,
- Društvo meščanov slovenskega porekla Tuzla,
- Slovensko društvo „Cankar“ iz Sarajeva in
- Društvo Jožefa Špringerja iz Kaknja.

OBELEŽITEV DNEVA DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE V REZIDENCI VELEPOSLANIKA

24.06.2014 smo se ob 18. uri udeležili svečane obeležitve Dneva državnosti Republike Slovenije v rezidenci veleposlanika v Sarajevu.

POLAGANJE CVIJEĆA NA SPOMEN PLOČU IVE ŠTANDEKERA NA DOBRINJI

16.06.2014. kao i svake godine, na taj dan članovi SD Cankar organiziraju svečano polaganje cvijeća na spomen-ploču slovenskog novinara i fotografa Ive Štandekera, koji je smrtno ranjen 1992. umro u Sarajevu.

IV TABOR DJECE SLOVENSKEGA PORIJEKLA IZ BIH, BORAČKO JEZERO – OD 19.06. DO 22.06.2014.

Od 19. do 22. juna 2014. se održao se IV Tabor djece slovenskega porijekla iz BIH u organizaciji Saveza „Evropa sad“, Slovenskog društva Cankar, Saveza izviđača općine Zenica, finansijskom potporom Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence u pograničju i svijetu, kao i uz donatore iz BiH BIH (Perutnina Ptuj – BIH, Omega d.o.o. preko Mlekarnice Celeia d.d.).

Na logorovanju su učestvovala djeca iz sljedećih društava:

- Društvo Slovenaca RS „Triglav“ iz Banja Luke,
- Društvo građana slovenskega porijekla Tuzla,
- Slovensko društvo „Cankar“ iz Sarajeva i
- Društvo Jožefa Špringera iz Kaknja.

OBILJEŽAVANJE DANA DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE U REZIDENCIJI AMBASADORA

24. 6. 2014. s početkom u 18 sati smo prisustvovali obilježavanju Dana državnosti Republike Slovenije u rezidenciji Ambasadora u Sarajevu.

PROSLAVA ZA DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

26.06.2014. smo ob 18. uri organizirali proslavu za Dan državnosti Republike Slovenije. Vsebina prireditve je bila dokaj bogata, zato nismo bili presenečeni, da je bila dvorana nabito polna. Najprej je voditeljica Dina Maksumić pozdravila obiskovalce. Nato je naš zbor Camerata Slovenica odpel Zdravljico, tej je sledila instrumentalna izvedba himne BIH. V nadaljevanju je sledila promocija DVD-ja, ki je bil izdan v čast 20 let delovanja MePZ Camerata Slovenica in to okroglo obletnico smo obeležili s celovečernim koncertom za Dan državnosti. Po prvem delu koncerta je sledila promocija našega letnega almanaha Zore Cankarjeve, kjer smo se

spomnili aktivnosti iz prejšnjega leta ter omenili Planinček, ki je priloga almanaha in hkrati glasilo otrok dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture. Po končanem koncertu, kjer je vsaka pesem bila nagrajena z bučnim aplavzom, smo nadaljevali s svečano podelitvijo spričeval učencem in tečajnikom dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture.

PROSLAVA ZA DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE

26.06.2014 u 19. sati organizirali proslavu povodom Dana državnosti Republike Slovenije. Sadržaj priredbe bio je dosta bogat, zato nismo bili iznenađeni što je bila dvorana prepuna. Najprije je voditeljica

Dina Maksumić pozdravila posjetioce. Naš zbor Camerata Slovenica zapjevao je Zdravljicu a slijedila je instrumentalna izvedba himne BIH. V nastavku je promovran DVD koji je izdat u čast 20 let djelovanja MePZ Camerata Slovenica i tu okruglu godišnjicu smo obilježili s cjelovečernim koncertom za Dan državnosti. Nakon prvog dijela koncerta sledila je promocija našeg godišnjeg almanaha Zore Cankarjeve, gdje smo se prisjetili aktivnosti iz prothklr godine i pomenuli Planinček, koji je priloga almanaha i ujedno list polaznika dopunske nastave slovenskog jezika i kulture. Nakon koncerta, na konjem je svaka pjesma nagrađena glasnim aplauzom nastavili smo sa svečanom podjelom svjedočanstava učenicima in tečajnicima dopunske nastave slovenskega jezika i kulture.

**NAŠA UČITELJICA ANA PULKO V
RADIJSKI ODDAJI SLOVENCEM PO SVETU**

18.07.2014 je naša učiteljica slovenskega jezika in kulture Ana Pulko predstavila aktivnosti dopolnilnega pouka in tečaja v Sarajevu in Kaknju v omenjeni oddaji na Radiu Slovenija 1. Program. Povedala je o svojih izkušnjah in izzivih na katere je naletela v Bosni in Hercegovini.

**SAMO ČOLAK, ELICA ŠUNJE IN FRANC
KMETEC KOT SOGOVORNICI V RADIJSKI
ODDAJI SLOVENCEM PO SVETU**

Ponovno smo 25.07.2014 Slovenci iz BiH bili gostje na 1. programu Radia Slovenija v oddaji Slovincem po svetu. Samo je navedel svoje razloge za prihod v Bosno in Hercegovino in opisal svoje delo, ki ga kot profesionalni tajnik opravlja v Slovenskem društvu Cankar, Elica je predstavila aktivnosti likovne sekcije, katero vodi v sklopu SD Cankar in pa kaj jo je pripeljalo v to društvo. Naš prijatelj Franc Kmetec iz Slovenskega društva Jožef Špringer iz Kaknja pa je na zanimiv način opisal svojo življensko pot, ki ga je pripeljala v Kakanj in aktivnosti v njihovom društvu.

**TONI SKOČIR V RADIJSKI ODDAJI
SLOVENCEM PO SVETU**

1.08.2014 smo na Radiu Slovenija 1. program poslušali pogovor z našim članom in pevcem MePZ Camarata Slovenica Tonijem Skočirjem.

**NAŠA UČITELJICA ANA PULKO U
RADIJSKOJ EMISIJI SLOVENCEM PO
SVETU**

18.7.2014. naša učiteljica slovenskega jezika i kulture Ana Pulko predstavila je aktivnosti dopunske nastave i tečaja u Sarajevu i Kaknju u već pomenutoj radijskoj emisiji na Radiu Slovenija 1. Program. Govorila je o svojim iskustvima i izazovima s kojima se susrela u Bosni i Hercegovini.

**SAMO ČOLAK, ELICA ŠUNJE I FRANC
KMETEC KAO SUGOVORNICI U RADIJSKOJ
EMISIJI SLOVENCEM PO SVETU**

Ponovo smo 25. 7. 2014. Slovenci iz BiH bili gosti na 1. Programu Radia Slovenije u emisiji Slovincem po svetu. Samo je naveo svoje razloge dolaska u Bosnu i Hercegovinu i opisao svoj rad profesionalnog tajnika u Slovenskom društvu Cankar, Elica je predstavila aktivnosti Likovne sekcije, koju vodi u sklopu SD Cankar i razlog koji ju je doveo u društvo. Naš prijatelj Franc Kmetec iz Slovenskog društva Jožef Špringer iz Kaknja je na zanimljiv način opisao svoj životni put, koji ga je doveo u Kakanj i aktivnosti u njihovom društvu.

**TONI SKOČIR U RADIJSKOJ EMISIJI
SLOVENCEM PO SVETU**

1.8. 2014. Smo na Radiu Slovenija 1. Program poslušali razgovor sa našim članom i pjevačem MePZ Camarata Slovenica Tonijem Skočinom.

**UČENICI DOPUNSKE NASTAVE
SLOVENSKEG JEZIKA I KULTURE KAO
POLAZNICI LJETNE ŠKOLE NA RADIU
SLOVENIJA 1. PROGRAM**

8.8.2014. su naši najmlađi članovi učestvovali u radijskoj emisiji Slovincem po svetu.

**SEMINAR ZA IZVIĐAČE INSTRUKTORE NA
BORAČKOM JEZERU**

Od 23. do 30. avgusta 2014. je održan

**UČENICI DOPOLNILNEGA POUKA
SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE KOT
UDELEŽENCI POLETNE ŠOLE NA RADIU
SLOVENIJA 1. PROGRAM**

08.08.2014 so se tudi naši najmlajši člani oglasili v radijski oddaji Slovincem po svetu.

**SEMINAR ZA TABORNIKE INŠTRUKTORJE
NA BORAČKOM JEZERU**

Od 23. do 30. avgusta 2014 je potekal osnovni in napredni seminar za tabornike inštruktorje, ki se ga je udeležil naš član Neven Modic. Seminar so organizirali Savez izviđača Općine Zenica, Savez izviđača Vojvodine in Savez izviđača Federacije BiH. Odločitev za sodelovanje na seminarju je sprejel upravni odbor SD Cankar na redni seji in sicer z obrazložitvijo, da je naše društvo že večkrat bilo domačin – organizator projekta “Tabor otrok slovenskega porekla iz BiH”, ki se je odvijal v taborniškem kampu na Boračkom jezeru.

**ANA MRDOVIĆ V RADIJSKI ODDAJI
SLOVENCEM PO SVETU**

12.09.2014 se je ponovno slišal naš glas na Radiu Slovenija 1. program. Tokrat je bila gost naša dolgoletna članica, pisateljica in ekologinja Ana Mrdović, ki je na zanimiv način opisala svojo življensko pot iz Slovenije v Sarajevo ter aktivnosti vezane za njeno stroko, to je ekologijo.

**OBISK RAZSTAVE „KREATIVNOST V
PROSTEM ČASU“**

15.09.2014 smo se ob 19. uri v Franjevačkom samostanu Sv. Ante - Bistrik udeležili odprtja razstave „Kreativnost v prostem času“, ki jo je organiziralo Združenje meščanov Češka beseda Sarajevo v sodelovanju z MZZ Češke Republike, Veleposlaništvom Češke Republike v BiH, Arhivom BiH in z Franjevačkim samostanom Sv. Ante – Bistrik.

osnovi i napredni seminar za izviđače , na kojem je učestvovao i naš član Neven Modic. Seminar su organizirali Savez izviđača Općine Zenica, Savez izviđača Vojvodine i Savez izviđača Federacije BiH. Odluku za sudjelovanje na seminaru je donio Upravni odbor SD Cankar na svojoj redovnoj sjednici uz obrazloženje da je naše društvo već nekoliko puta bilo domačin – organizator projekta “ Tabor djece slovenskog porijekla iz BiH”, koji se realizirao u izviđačkom kampu na Boračkom jezeru.

**ANA MRDOVIĆ U RADIJSKOJ EMISIJI
SLOVENCEM PO SVETU**

12.09.2014. se ponovno začuo naš glas na Radiu Slovenija 1. Program. Ovaj put je to bila naša dugogodišnja članica, književnica i ekologinja Ana Mrdović, koja je na zanimljiv način opisala svoj životni put iz Slovenije u Sarajevo, kao i svoje profesionalne aktivnosti iz područja ekologije.

**POSJETA IZLOŽBI „KREATIVNOST U
SLOBODNO VRIJEME“**

15.9.2014. u 19 sati u Franjevačkom samostanu Sv. Ante na Bistriku prisustvovali otvorenju izložbe „ Kreativnost u slobodno vrijeme“, koju je organiziralo Udruženje Češka beseda u sudjelovanju sa MZZ Češke Republike, Ambasdom Češke Republike u Bi H, Arhivom BiH i Franjevačkim samostanom Sv. Ante – Bistrik.

SEPTEMBERSKI PIKNIK – DRUŽENJE

20.09.2014 smo v popoldanskih urah, v prostorih društva, organizirali tradicionalno jesensko druženje vseh članov, ki je bilo najprej mišljeno kot piknik na prostem, vendar nam je deževno vreme spremenilo načrte. Ne glede na vreme, se je zbrala kar precejšnja množica veselih obrazov vseh starostnih skupin in poleg naših članov so se vabilu odzvali nekateri naši prijatelji in predstavniki slovenskega veleposlaništva v Sarajevu.

PRIREDITEV ZA EVROPSKI DAN JEZIKOV

26.09.2014 smo kot Slovensko društvo Cankar sodelovali na proslavi za evropski dan jezikov, ki je bila prvi tovrsten osnovnošolski projekt izveden v Sarajevu. Prireditev se je odvila na Osnovni šoli Meša Selimović. Kaj sploh je evropski dan jezikov? To je dan, ko praznujemo jezikovno raznolikost v Evropi in tako spodbujamo učenje jezikov. Na pobudo Sveta Evrope v Strasbourgu se od 2001 dalje vsako leto praznuje 26. september kot evropski dan jezikov.

SLOVENSKO PESNIŠTVO V SARAJEVU

25.09.2014 se je ob 19. uri skupina naših članov, bolj točno tečajnikov slovenskega jezika in kulture, udeležila literarnega večera t.i. "Slovensko pesništvo", ki je bil le eden od dogodkov v sklopu projekta "53. Sarajevski dani poezije, 24. – 28.09.2014.". Predstavili so se naslednji slovenski literati: Alja Adam, Valerija Skrinjar Tvrz, Ivo Svetina in Ciril Zlobec.

SEPTEMBARSKI PIKNIK- DRUŽENJE

20.9.2014. smo u popodnevnima satima, u prostorijama društva, organizirali tradicionalno jesenje druženje svih članova, koje je najprije bilo zamišljeno kao piknik na otvorenom, ali nam je kišovito vrijeme promijenilo planove. Uprkos vremenu, skupila se veća grupa veselih lica svih starosti, a osim naših članova pozivu su se odazvali i neki naši prijatelji i predstavnici slovenske ambasade u Sarajevu.

PRIREDBA ZA EUROPSKI DAN JEZIKA

26.9.2014. smo ispred Slovenskog društva Cankar sudjelovali na proslavi za Euroski dan jezika, koji je bio prvi ovakav osnovnoškolski projekt izveden u Sarajevu. Priredba je bila na Osnovnoj školi Meša Selimović. Šta znači Euroski dan jezika? To je dan kad slavimo različitosti u Europi i na taj način podržavamo učenje jezika. Na poticaj Vijeća Evrope u Strasbourgu se od 2001. „svake godine obilježava 26. septembar kao Euroski dan jezika.

SLOVENSKO PJSNIŠTVO U SARAJEVU

25.09.2014. u 19.00 se skupina naših članova, točnije tečajnika slovenskog jezika i kulture uputila na literarnu večer t.z. "Slovensko pjesništvo", koji je bio dio projekta "53. Sarajevski dani poezije, 24. – 29.09.2014.". Predstavili su se sljedeći slovenski literati: Alja Adam, Valerija Skrinjar Tvrz, Ivo Svetina, i Ciril Zlobec.

OBISK UČENCEV Z OSNOVNE ŠOLE BEŽIGRAD

09.10.2014 smo v popoldanskih urah na sedežu društva pričakali naše prijatelje iz Ljubljane, učence z OŠ Bežigrad, s katerimi nas je lansko leto povezala naša učiteljica slovenskega jezika Ana Pulko. V decembru 2013 so bili naši učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika njigovi gosti

v Ljubljani, letos pa nam vračajo obisk in smo mi njihov gostitelj. Hkrati se je bežigradska osnovna šola povezala z eno sarajevskih osnovnih šol.

OBISK Z MINISTRSTVA ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT (MIZŠ)

09.10.2014 popoldne se je na sedežu društva odvil sestanek na katerem so bili prisotni: Tatjana Jurkovič, sekretarka na MIZŠ Republike Slovenije, Eva Jurman z Zavoda Republike Slovenije za šolstvo, člani upravnega odbora SD Cankar: Barbara Pribožič Leka, Dina Maksumić, Verica Džindo, glavni tajnik SD Cankar: Samo Čolak, učiteljica slovenskega jezika in kulture Ana Pulko in predstavnica slovenskega veleposlaništva v Sarajevu Barbara Beričić.

NENAVADEN RODITELJSKI SESTANEK

10.10.2014 se je v prostorih društva odvil malo drugačen roditeljski sestanek kot smo jih običajno vajeni. Sestali so se starši učencev dopolnilnega pouka slovenskega jezika in Tatjana Jurkovič, sekretarka z MIZŠ ter ga. Eva Jurman z Zavoda

POSJETA UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE BEŽIGRAD

09.10.2014. smo na sjedištu Društva u popodnevnim satima dočekali naše prijatelje iz Ljubljane, učenike OŠ „Bežigrad“, s kojima nas je prošle godine povezala naša učiteljica slovenskog jezika Ana Pulko. 2013., u decembru, su naši učenici dopunske nastave slovenskog jezika, bili njihovi gosti u Ljubljani, a ove godine nam vraćaju posjetu, pa smo mi njihovi domaćini. Istovremeno se bežigradska osnovna škola povezala sa jednom od sarajevskih osnovnih škola.

POSJETA IZ MINISTARSTVA OBRAZOVANJA, ZNANOSTI I SPORTA

09.10.2014. su nas na sjedištu Društva posjetile sekretarka MIZŠ Republike Slovenije Tatjana Jurkovič i Gđa. Eva Jurman iz Zavoda za školstvo Republike Slovenije, te Barbara Beričić sa Konzulata Republike Slovenije u Sarajevu.

NEOBIČAN RODITELJSKI SASTANAK

10.10.2014. se u prostorijama društva održao malo drugačiji roditeljski sastanak od onih koje smo navikli. Sastali su se roditelji učenika dopunske nastave slovenskog jezika i Tatjana Jurkovič,

Republike Slovenije za šolstvo. Prisoten je bil tudi tajnik društva Samo Čolak. Najprej sta se obiskovalki predstavili in na kratko opisali svojo vlogo v učnem procesu v povezavi z dopolnilnim poukom slovenščine, ki se odvija v BiH. V nadaljevanju pa je konstruktiven pogovor nizzal eno temo za drugo.

KOSTANJEV PIKNIK 2014

11.10.2014 smo v popoldanskih urah, na vrtu društva, organizirali naš tradicionalni kostanjev piknik. Prišlo je precej naših

članov in prijateljev iz drugih društev, prisotne so bile vse starostne skupine, od najmlajših do najstarejših. Sončno vreme je pomagalo, da je bilo vzdušje enkratno. Hkrati je bila to priložnost, da članstvo seznanimo z novostmi, da spoznamo naše nove člane, je pa beseda tekla tudi o bodočih dogodkih in o načrtih za naslednje leto. Potem, ko smo se malce okrepčali, pa se je ob zvokih kitare že zaslišala pesem in tako se je druženje nadaljevalo vse do trde teme.

15. SREČANJE UČENCEV DOPOLNILNEGA POUKA SLOVENSKEGA JEZIKA IN KULTURE

11. in 12. oktobra 2014 se je v Banja Luki ponovno in zdaj že tradicionalno odvilo srečanje učencev dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture iz BiH, ki je zadnja štiri leta projekt Zveze Evropa zdaj (zveza devetih slovenskih društev v BiH). Društvo Slovencev RS Triglav Banja Luka so bili odlični domačini in organizator.

sekretarka na MIZŠ te Gđa. Eva Jurman sa Zavoda za šolstvo Republike Slovenije. Prisutan je bio i Samo Čolak, tajnik društva. Na početku su gošće predstavile i opisale svoju ulogu u nastavnim procesu, u vezi dopunske nastave slovenskog jezika, koja se izvodi u BiH. Uslijedio je konstruktivan razgovor, gdje je bilo više tema u nizu.

KESTENIJADA 2014

11.10.2014. smo u popodnevnim satima, u vrtu našeg društva, organizirali našu već tradicionalnu Kestenijadu. Došlo je mnogo naših članova i prijatelja iz drugih društava, prisutne su bile sve starostne grupe, od najmlađih do najstarijih. Sunčano vrijeme je uticalo da atmosfera bude jedinstvena. Bila je to i mogućnost da članove upoznamo sa novostima, upoznamo nove članove, a i da se dogovorimo o budućim događajima i planovima za sljedeću godinu. Nakon zakuske, uz zvukove gitare začula se pjesma i druženje se nastavilo sve do prvih sati noći.

15. SUSRET UČENIKA DOPUNSKJE NASTAVE SLOVENSKEG JEZIKA I KULTURE

11. i 12. oktobra 2014. se u Banja Luci ponovno održao sad već tradicionalni Susret učenika dopunske nastave slovenskog jezika i kulture iz BiH, koji je zadnje četiri godine projekt Saveza Evropa sad (savez devetih slovenskih društava u BiH). Društvo Slovenaca RS Triglav je bio odličan domaćin i organizator. Pored njihove djece, bila su prisutna djeca iz drugih slovenskih društava: Slovenskog društva Cankar,

Poleg otrok iz njihovega društva, so bili prisotni otroci iz naslednjih slovenskih društev: Slovensko društvo Cankar iz Sarajeva, Društvo Slovencev Lipa prijedor, Društvo Slovencev regije Doboj – Teslić Prežihov Voranc, Slovensko združenje meščanov Jožef Špringer iz Kaknja, Združenje meščanov slovenskega porekla Encijan iz Zenice, Združenje meščanov slovenskega porekla Tuzla in še gostujoči učenci z OŠ Bežigrad iz Ljubljane.

SREČANJE SLOVENSKEG PEVSKIH ZBOROV V BIH, BANJA LUKA – 18. DO 19.10.2014

18.10.2014 se je kot projekt Zveze Evropa zdaj, ob 19. uri v Banskem dvoru, v Banja Luki, odvilo že tradicionalno „Srečanje slovenskih pevskih zborov v BiH“. Domaćin in organizator prireditve je bilo Društvo Slovencev RS Triglav iz Banja Luke in v tej vlogi jih moramo vsi, ki smo sodelovali na tem dogodku, pohvaliti. Za pester program so zaslužni naslednji nastopajoči: MePZ Kredarica Novi Sad, Moška vokalna skupina DS Kredarica Novi Sad, MePZ Encijan Pula, ŽPZ Slovenčice Tuzla, MePZ Camerata Slovenica Sarajevo, Ansambel Zdravko Čosić Banja Luka in MePZ Davorin Jenko prav tako iz Banja Luke.

Društva Slovenaca Lipa Prijedor, Društva Slovenaca regije Doboj – Teslić Prežihov Voranc, Slovensko udruženje građana Jožef Špringer iz Kaknja, Udruženje građana slovenskog porijekla Encijan iz Zenice, Udruženje građana slovenskog porijekla Tuzla i gostujući učenici OŠ „Bežigrad“ iz Ljubljane.

SUSRET SLOVENSKEG PJEVAČKIH ZBOROVA U BIH, BANJA LUKA – 18. DO 19.10.2014.

18.10.2014. se kao projekt Saveza „Evropa sad“, u 19 sati u Banskome dvoru održao, sad već tradicionalni „Susret slovenskih pjevačkih zborova u BiH“. Domaćin i organizator priredbe je bilo Društvo Slovenaca RS Triglav iz Banja Luke i u toj ulozi su zavrijedili svu pohvalu od svih nas,

koji smo sudjelovali na događaju. Bogati program su realizirali nastupajući: MePZ Kredarica Novi Sad, Muška vokalna grupa DS Kredarica Novi Sad, MePZ Encijan Pula, ŽPZ Slovenčice Tuzla, MePZ Camerata Slovenica Sarajevo, Ansambel Zdravko Čosić Banja Luka i MePZ Davorin Jenko također iz Banja Luke.

KVIZ MALE SIVE CELICE V BANJA LUKI

V soboto, 18. oktobra, je bil v Klašnicah pri Banjaluki kviz, ki ga je pripravil Darko Hederih, avtor priljubljene oddaje Male sive celice. Z avtorjem je prišel tudi voditelj oddaje Pavle Ravnohrib. Po pozdravu konzula konzularne pisarne RS v Banjaluki

Branka Zupanca so učenci že nestrpnost čakali na žreb ekip in na prva vprašanja. Mnogi so se kviza v Banjaluki udeležili tudi lani, ko so odgovarjali na vprašanja o živalih. Tema letošnjega kviza je bila šport. Sodelovali so učenci dopolnilnega pouka slovenščine iz Banjaluke, Slatine, Teslića, Prijedora, Sarajeva, Kaknja, Novega Sada in Niša.

OBELEŽITEV DNEVA REFORMACIJE

25.10.2014 smo ob 18. uri v Franjevačkom međunarodnom studentskom centru Sarajevo organizirali proslavo za Dan reformacije, za praznik, ki se v Sloveniji slavi od leta 1992 dalje in je hkrati spomin, ko smo Slovenci leta 1550 dobili prvo knjigo, ki pomeni začetek slovenskega knjižnega jezika. Prireditev je bila sestavljena iz dveh delov, to je celovečernega koncerta MePZ Dolenjske toplice in slikarske razstave ustvarjalcev iz KUD Dolenjske toplice. Dogodek je bil najavljen na Radiu Federacije BiH, so pa bili predstavniki omenjenega medija tudi na sami prireditvi.

KVIZ MALE SIVE CELICE V BANJA LUKI

U soboto, 18. oktobra, u Klašnicama kod Banja luki organizovan je kviz, kojeg je pripremio Darko Hederih, avtor omiljene emisije Male sive celice. Sa autorom je došao i voditelj emisije Pavle Ravnohrib. Nakon pozdrava konzula konzularnog odjela RSlovenije u Banja luki Branka Zupanca učenici su nestrpljivo čekali na izvlačenje ekipa i prva pitanja. Mnogi su na kvizu u Banjaluki bili i lani, kad su odgovarali na pitanja o životinjama. Tema ovogodišnjeg kviza bila je sport. Sodelovali so učenci dopunske nastave slovenskog jezika i kulture iz Banjaluke, Slatine, Teslića, Prijedora, Sarajeva, Kaknja, Novega Sada in Niša.

OBIJEŽAVANJE DANA REFORMACIJE

25.10.2014. smo u 18 sati u Franjevačkom međunarodnom studentskom centru Sarajevo organizirali proslavu za Dan reformacije, za praznik, koji se u Sloveniji obelježava od 1992. nadalje, u isto vrijeme je to uspomena, kad smo mi Slovenci 1550. godine dobili prvu knjigu na svom maternjem jeziku, a to znači početak slovenskog književnog jezika. Priredba je bila iz dva dijela, cjelovečernjeg koncerta MePZ Dolenjske toplice i slikarske izložbe kreativaca iz KUD Dolenjske toplice. Događaj je bio najavljen na Radiju Federacije BiH, pa su predstavnici navedenoga medija bili prisutni i na samoj priredbi.

UDELEŽBA NA SREČANJU TABORNIKOV V ZENICI

02.11.2014. smo se ob 11. uri odzvali vabilu in se v Zenici udeležili srečanja tabornikov oz. bili prisotni na Interetničnem družinskem dnevu v Federaciji BiH, ki je prvi dogodek projekta (Taborniki to zmorejo – Scouts can do it). Tudi mi bomo del tega projekta, zato je bila danes zaželjena naša prisotnost. Organizatorja dogodka sta bila Zveza tabornikov občine Zenica in Taborniški odred Dr. Mladen Stojanović iz Prijedora. S taborniki iz Zenice smo že sodelovali in se z njimi dobro poznamo. Pomagali so nam pri realizaciji naših projektov, verjetno pa bo v prihodnosti naša vez še tesnejša in bomo v nekaterih projektih skupaj.

MARTINOVANJE V SARAJEVU

15.11.2014 je bilo s strani našega društva v Grand Hotelu Sarajevo organizirano tradicionalno Martinovanje in poleg nas so za izvedbo te zabavne prireditve zaslužni še: Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, Društvo za razvijanje prostovoljnega dela iz Novega mesta ter Grand Hotel Sarajevo. Proslava Sv. Martina, drugače najbolj obiskana prireditev v toku leta, kjer so poleg naših članov prisotni še sorodniki, prijatelji iz drugih društev iz Bosne in Hercegovine in Slovenije, predstavniki Slovenskega veleposlaništva v Sarajevu, predstavniki Slovenske vojske v BiH in drugi, se je začela natanko ob 18.30. uri.

UČEŠČE NA SUSRETU IZVIĐAČA U ZENICI

02.11.2014. u 11 sati smo se odazvali pozivu i učestvovali na Susretu izviđača u Zenici, zapravo, bili prisutni na Interetničkom obiteljskom danu u Federaciji BiH što je u biti prvi događaj projekta (Izviđači to mogu – Scouts can do it). Mi ćemo također biti dio ovoga projekta, zato je bila poželjna naša prisutnost. Organizatori događaja su bili: Savez izviđača Općine Zenica i OI Dr. Mladen Stojanović iz Prijedora. Dobro se znamo sa izviđačima iz Zenice, jer smo surađivali proteklih godina. Pomagali su nam u realizaciji naših projekata i kako nam se čini, naša suradnja će se nastaviti.

MARTINJE U SARAJEVU

15.11.2014. je od strane našega društva u Grand Hotelu Sarajevo organizirano tradicionalno Martinje i pored nas su za izvedbu ove zabavne priredbe zaslužni: Ured Vlade Republike Slovenije za

Slovence po svijetu, Društvo za razvoj dobrovoljnog rada iz Novega Mesta i Grand Hotel Sarajevo. Proslava Martinja, inače najbolje posjećena priredba u toku godine, gdje pored naših članova pridruže se i rođaci, prijatelji iz drugih društava, predstavnici Ambasade R Slovenije, Slovenske vojske u BiH i mnogi drugi započela je tačno u 18. 30.

OBELEŽITEV 80. OBLETNICE DELOVANJA SLOVENSKEGA DRUŠTVA CANKAR

29.11.2014 smo v Franjevačkom međunarodnom studentskom centru Sarajevo organizirali proslavu ob 80. obletnici delovanja Slovenskega društva Cankar. Jubilejna proslava je bila sestavljena iz dveh delov. Najprej je naša članica Irena Hribar Pavlović, ki je bila na tej svečani proslavi voditeljica, predstavila na kratko pomembne dogodke, ki so zaznamovali

naše društvo skozi njegovo zgodovino. Prav tako na kratko je bilo omenjeno delovanje našega mešanega pevskega zbora Camerata Slovenica, ki je v letošnjem letu že praznoval 20. obletnico svojega obstoja. Navedene so bile tudi aktualne aktivnosti skozi katere danes društvo združuje Slovence v Sarajevu. V zaključku prvega dela se je zbor Camerata Slovenica predstavil gostom z dvema pesmima, potem pa smo odrske deske prepustili gostom iz Kočevja. Ženski zbor Deorina je v stilu mini muzikala uprizoril koncert z naslovom Njena zgodba.

DAN ODPRTIH VRAT V SLOVENSKEM DRUŠTVU CANKAR

3. decembra 2014 smo v spomin na rojstni dan največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna tudi pri nas imeli „Veseli dan kulture“ oziroma tako imenovani Dan odprtih vrat, kjer so bili skozi ves dan vabljeni naši člani, prijatelji, institucije in mediji. Vsem, ki nas še ne pozajo tako dobro, smo predstavili naše aktivnosti,

OBILJEŽAVANJE 80. GODIŠNICE DJELOVANJA SLOVENSKEG DRUŠTVA CANKAR

29.11.2014. smo u Franjevačkom međunarodnom studentskom centru Sarajevo organizirali proslavu za 80 godina djelovanja Slovenskog društva Cankar. Jubilejna proslava je bila u dva dijela. Prvo je naša članica Irena Hribar Pavlović, voditeljica na toj svečanoj proslavi, ukratko predstavila značajne događaje u društvu, koji su ostavili trag kroz istoriju društva. Također je bilo navedeno djelovanje nešeg mješovitog pjevačkog zbora Camerata Slovenica, koji je u toku godine već slavio 20. rođendan. Navedene su bile i aktualne aktivnosti kroz koje danas društvo ujedinjuje Slovence u Sarajevu. Na kraju prvoga dijela se sa dvije pjesme predstavio zbor Camerata Slovenica, zatim smo pozornicu prepustili gošćama iz Kočevja. Ženski zbor Deorina je u stilu mini mjuzikla održao koncert sa naslovom Njena priča.

DAN OTVORENIH VRATA U SLOVENSKOM DRUŠTVU CANKAR

3. decembra 2014. smo u sjećanje na rođendan najvećeg slovenskog pjesnika Franca Prešerna i kod nas u društvu imali „Veseli dan kulture“ takozvani Dan otvorenih vrata, na koji su bili pozvani naši članovi, prijatelji, institucije i mediji. Svima, koji nas još ne poznaju dobro, smo predstavili naše aktivnosti, istoriju

zgodovino našega društva in delno tudi naše načrte za naslednje leto. V sklopu Dneva odprtih vrat je bila ob 10. uri otvoritev dokumentacijske razstave „Slovenski klub 1910 – 1940“, katere avtorica je voditeljica našega dokumentacijskega centra Marija Dolinšek Divčić in si jo bodo naši obiskovalci lahko ogledali še naslednjih sedem dni. Kot finalni dogodek tega dne, se je ob 16. uri odvila še kratka promocija CD knjige „Spomini malega človeka“, avtorja Martina Bozje, Slovenca po poreklu in v spomin njegovemu sinu Dragu Bozji.

NOVOLETNI KONCERT

13.12.2014 se je ob 19. uri v Franjevačkom međunarodnom studentskom centru Sarajevo odvil Božićni koncert, kjer je bil glavni organizator dogodka SD Cankar. Partnerji in hkrati pokrovitelji te prireditve so bili še: HKD Napredak, Evandeoska crkva „Koševsko brdo“ in Franjevački međunarodni studentski centar Sarajevo. S skupnimi močmi nam je uspel čudovit dogodek in dokaz za to je bila nabito polna dvorana.

SESTANEK NA UPRAVI MESTA SARAJEVA

16.12.2014 smo se ob 12. uri kot predstavniki slovenske nacionalne manjšine udeležili sestanka na Upravi Mesta Sarajeva pri pomoćnici Župana. Cilj sastanka je bil predstavitev projekta Uprave Mesta Sarajeva, ki se bo realiziral v letu 2015 in v katerem bodo sodelovale nacionalne manjšine mesta Sarajeva.

našega društva i djelomice naše planove za narednu godinu. U sklopu Dana otvorenih vrata u 10 sati je bilo svečano otvorenje dokumentacijske izložbe „Slovenski klub 1910 – 1940“, autorice i voditeljice našeg dokumentacijskog centra Marije Dolinšek Divčić, koju posjetitelji mogu pogledati još narednih sedam dana. U 16 sati se je kao finalni događaj održala i kratka promocija CD knjige „Uspomene malog čovjeka“, autora Martina Bozje, Slovenca po porijeklu i u sjećanje njegovog sina Drage Bozje.

NOVOGODIŠNJI KONCERT

13.12.2014. se u 19 sati održao Božićni koncert u Franjevačkom međunarodnom studentskom centru Sarajevo, gdje je glavni organizator priredbe bilo SD Cankar. Partneri i pokrovitelji priredbe su još bili: HKD Napredak, Evandeoska

crkva „Koševsko brdo“ i Franjevački međunarodni studentski centar Sarajevo. Zajedničkim snagama nam je uspelo organizirati lijep događaj i dokaz zato je bila puna dvorana.

SASTANAK NA UPRAVI GRADA SARAJEVA

16.12.2014. smo u 12 sati kao predstavnici slovenske nacionalne manjine učestvovali na sastanku kod zamjenice Gradonačelnika na Upravi Grada Sarajeva. Cilj sastanka je bio predstavljanje projekta Uprave Grada Sarajeva, koji će se realizirati u narednoj godini u u kome će sudjelovati nacionalne manjine Grada Sarajeva.

PREŠERNOV DAN – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

Slovenci 8. februarja praznujemo kulturni praznik, v spomin na velikega pesnika Franceta Prešerna, ki je na ta dan leta 1849 preminil v Kranju. Na predvečer praznika je najbolj slovesno na proslavi ob podelitvi Prešernovih nagrad in nagrad Prešernovega sklada, prijetno pa tudi na številnih prireditvah po Sloveniji, ki jih družijo kulturne vsebine in spomin na pesnika.

SD Cankar je na začetku svoje obnove

določilo pomembnejše datume kulturnega delovanja, zaznamovanega z uvajanjem podob iz Prešernovih in Cankarjevih del v sarajevske kulturne prostore. SD Cankar se vsako leto spoštljivo zahvali poetu Francetu Prešernu in njegovim književnim delom, zamisli in opredelitvi za združeno Slovenijo ter za enakopravne odnose med velikimi in majhnimi narodi, poveljanimi v Zdravljici davnega 1844. Leta.

PROSLAVA ZA PREŠERNOV DAN V SARAJEVU

Za svečano otvoritev je z Zdravljico poskrbel zbor Camerata Slovenica, sledili so pozdravni govori predsednika SD Cankar, Asima Kulenovića, nadaljeval je Veleposlanik Republike Slovenije v BIH, nj. eks. Iztok Grmek, naslednji govornik pa je presenetil vse navzoče. Na oder pred mikrofoni je stopil Jure Franko, nekdanji smučarski reprezentant in dobitnik srebrne medalje na Zimskih olimpijskih igrah, ki so se pred tridesetimi leti odvijale tukaj v Sarajevu in pozdravil občinstvo, ki se je odzvalo z bučnim aplavzom. Nato pa so v roke prevzeli nastopajoči: glasbeni duet flavta in kitara: Esmā Sulejmanagić in Jure Cerkovnik, učenci dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture, pod vodstvom učiteljice Ane Pulko, s Prešernovimi recitacijami in kot zadnji nastopajoči, slovenski igralec in voditelj otroškega kviza Sive male celice, g. Pavle Ravnohrib. Slednji je igral vlogo Prešerna v istoimenskem filmu, njegova kvaliteta je bila pričakovana, posebej pa moramo pohvaliti učence dopolnilnega pouka in učiteljico, ki so pripravili vsebinsko bogat nastop in zahvala smučarskemu asu Juretu Franku, ki je v teh turobnih dneh popestril našo proslavo.

CELOVEČERNI KONCERT MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA FRAN VENTURINI

Zadnji dogodek v sklopu letošnjih Cankarjevih dni je bil celovečerni koncert MePZ Fran Venturini iz Domja pri Trstu. To je bil naš prvi uradni stik z Društvom Fran Venturini in naredili so tako dober vtis na nas, da jim bomo po vsej verjetnosti drugo leto vrnili obisk. Nastopili so s šetsnajstimi pesmimi, med odmorom pa se jim je predstavil naš zbor Camarata Slovenica. Prireditev je vodila naša članica Dina Maksumić. Po končanem uradnem delu smo nadaljevali druženje ob večerji in dobri kapljici. Takoj, ko smo se okrepčali in malo odpočili, pa je že zadonela pesem, zaslišala se je kitara, nato še diatonična harmonika in v takšnem vzdušju do poznih večernih ur so se nizale slovenske, italijanske, bosanske in hrvaške pesmi, vse dokler naše goste ni premagala utrujenost.

Kdo so naši novi prijatelji?

Mešani pevski zbor Fran Venturini je nastal na začetku sezone 1995-1996 in deluje v sklopu istoimenskega društva s sedežem v Domju, v dolinski občini blizu Trsta.

Slovensko kulturno društvo Fran Venturini je nastalo leta 1968, ko sta domačina dala pobudo za ustanovitev moškega pevskega zbora. Na prvi vaji se je predstavilo 20 domačinov, ki so sklenili, da bodo zbor poimenovali po domačinu, skladatelju in zborovodji Franu Venturiniju.

Z nastankom zbora se je hitro razživilo tudi drugo kulturno delovanje, ki dejansko deluje nekoliko spremenjeno še danes.

V sklopu slovenskega kulturnega društva Fran Venturini delujejo danes poleg moškega mešanega pevskega zbora še dva otroška ter sekcija klasične harmonike. Skupni imenovalec vseh štirih zborov kot tudi celotnega društvenega delovanja je želja po združevanju Slovencev širšega področja, v ohranjanju narodnostne istovetnosti, v odprtosti večinskemu narodu, ki je v Domju in okolici močno prisoten.

Zbor izvaja zlasti slovenske ljudske in umetne pesmi, seže pa tudi v glasbeno literaturo sosednjih narodov. Od leta 2005 vodi zbor pevovodkinja Cinzia Sancin, ki je v repertoar uvedla tudi v sakralno glasbo.

TRADICIONALNA CANKARJEVA TRIBUNA V SARAJEVU

Tradicionalna prireditev našega društva, Cankarjeva tribuna je del projekta Cankarjevi dnevi 2014 in hkrati naš prispevek k Dnevom Kantona Sarajevo. Tema tribune je bila namenjena obeležitvi 100. obletnice začetka prve svetovne vojne z naslovom "Avstroogrski vojaki iz BiH na Soški fronti. Gosta oz. predavatelja na tribuni sta bila Husein Sejko Mekanović, znan slovenski umetnostni zgodovinar in sociolog ter Besim Spahić, doktor komunikologije in redni profesor na Fakulteti političnih ved v Sarajevu. Predavatelja sta na zanimiv način vsak v svojem stilu predstavila bojišče na Soški fronti in hkrati odgovarjala na vprašanja radovednim obiskovalcem, ki so tudi imeli kaj za povedati, skoraj iz vsake družine iz BiH, pa tudi iz Slovenije, so bili nekdanji sorodniki ali na tem bojišču ali kot mobilizirani avstroogrski vojaki kjerkoli. Tema je bila tako zanimiva, da se po uradnem koncu, debata nadaljevala v predverju dvorane in potem še na parkirišču. Tribuna je bila dobro obiskana, poleg naših članov in novinarjev so bili prisotni predstavniki Slovenskega veleposlaništva v Sarajevu ter Visoki predstavnik OHR v BiH, g. Valentin Inzko.

22. teniski Memorijal "Jan Doršner"

Titule osvojili Aziz Kijametović i ponovo Nerma Čaluk

Na nezvaničnem seniorskom teniskom prvenstvu BiH u tuzlanskom finalu Aziz Kijametović je osvojio prelazni pehar i nagradu od 600 KM pobjedom nad Farukom Bakalovićem u dva seta 6:2, 7:6 (4) i potvrdio dobru formu pred predstojeće nastupe u internacionalnoj konkurenciji.

Kod seniorki mlada Nerma Čaluk iz Kaknja odbranila je prošlogodišnju titulu pobjedom s 6:3, 6:3 protiv Tuzlanke Nefise Berberović i osvojila 400 KM.

Prvi ovogodišnji turnir prema kalendaru TSBiH i u tehn. organizaciji TK Iskra teen, a koji se u kontinuitetu održava od 1993. godine, zbog kiše

se odigrao pod balonima TA HEAD na igralištima CSR-a na Koševu u okviru obilježavanja tradicionalnih Cankarevih dana.

Vrhovna sudinica turnira bila je Hana Mehmedagić, prva u TSBiH s internacionalnom ITF licencom, Nagradni fond od 2.000 KM podijelilo je osam najboljih od ukupno 26 učesnika / ica.

Prvog dana turnira, članovi Počasnog odbora Memorijala Jana Doršnera (1969 – 1992), predvođeni teniskim veteranom Halidom Bikićem, položili su na Koševu proljetno cvijeće na grob studenta i borca slovenačkih korijena, palog na prvoj liniji odbrane grada Sarajeva. **Z. Dorsner**

MOŽJE S FESI NA SOŠKI FRONTI

Avstrijski častniki, ki so bili v enotah 2. polka cesarskih strelcev, Knauer, Weithaler in Eisenstecken, opisujejo v svojih zapisih, kakšna je bila pot bataljonskih enot tega polka do bovškega bojišča...Že med potjo jih je presenetilo, da so morali svoja vojaška pokrivala zamenjati s bošnjaškimi fesi. Te zamenjave niso razumeli. Nadaljnja pot jih je vodila iz Trbiža v Rabelj, odtod pa čez prelaz Predel v Log pod Mangrtom...V Logu so si kot pravi mohamedanci ogledali tudi bošnjaško mošejo...Šele v Pustini so izvedeli, kaj se dogaja – da se pripravlja velika ofenziva – in čemu so jim na glavo posadili fese. Zamenjali bodo bošnjaške enote na bovškem bojišču...

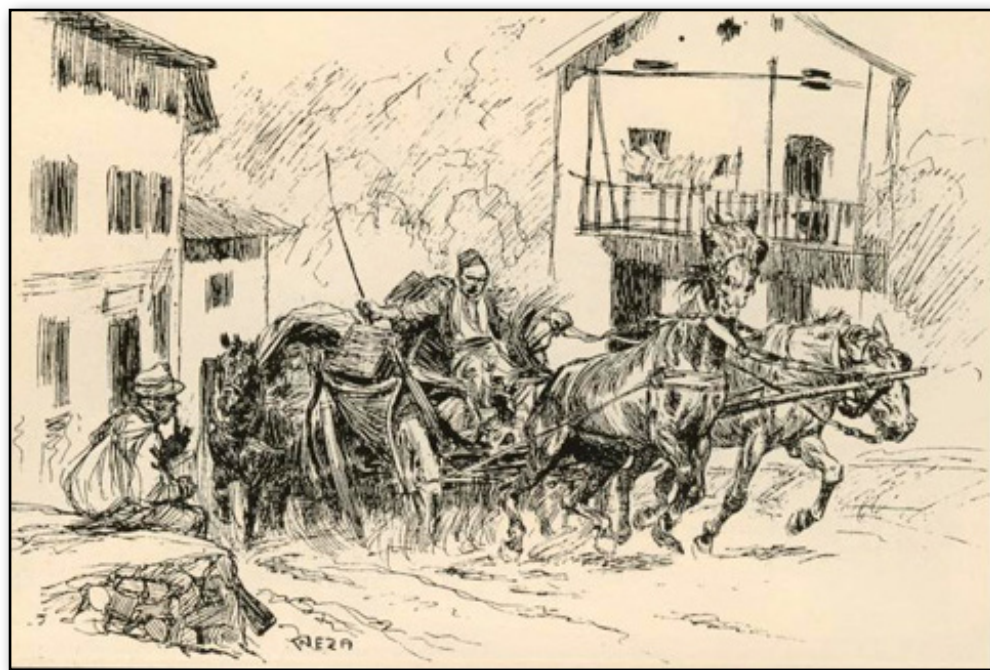
28.6. 1914 v Sarajevu je bosenskohercegovski gimnazijski absolvent Gavrilo Princip (1894 - 1918) ubil avstro – ogrskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda (1863 - 1914) in njegovo ženo Zofijo (1868 - 1914). Smrt plemenitih zakoncev je bila povod za začetek prve svetovne vojne. Kmalu zatem - ob zvokih znamenite koračnice »Die Bosniaken kommen«, ki jo je leta 1895 objavil avstrijski skladatelj Eduard Wagnes (1863 – 1936) - so se v enotah avstro – ogrske vojske pojavili tudi bosenskohercegovski vojaki. V času prve svetovne vojne so avstro – ogrske oblasti v avstro – ogrsko vojsko vpoklicale okoli sedemnajst procentov bosenskohercegovskih moških starih od šestnajst do sedemdeset let. S tistimi, ki so se med leti 1915 – 1917 bojevali na tako imenovani soški fronti so se srečali oziroma jih v svojih spisih omenili ameriški pisatelj Ernest Hemingway (1899 - 1961) ter v avstro – ogrsko vojsko vpoklicani slovenski vojaki oziroma pisatelji Julius Kugy (1858 - 1944) , Ljudevit Pivko (1880 – 1937) in Prežihov Voranc (1893 - 1950). Tudi na soški fronti so se bosenskohercegovski vojaki (katoličani, muslimani in pravoslavni) od drugih avstro – ogrskih vojakov ločevali po (maroškem mestu Fes imenovanih in predvsem za arabsko muslimansko nošo značilnih rdečih) pokrivalih za glavo, fesih. O tem priča večje število ohranjenih fotografij, risb in slik. Nekaj jih je objavil avstrijski raziskovalec soške fronte Werner Schachinger ter slovenski raziskovalci Janez J. Švajncer , Vasja Klavara in Marko Simić.

Leta 1917 ob reki Soči je nastala fotografija neznanega avtorja na kateri vidimo fese na glavah vojakov (z dvainštiridesetimi zlatimi kolajnami za pogum odlikovanega) Drugega bosenskohercegovskega pehotnega polka, BH2 oziroma BHIR2. V avstrijskem mestu Graz danes nanje spominja Zweierbosniakengasse. Vir: Werner Schachinger, Bošnjaci dolaze 1879. – 1918. Elitne trupe u K. und K. armiji, Lovran 1996

Hans Printz, »Bosnien - Herceg. Hornist« Vir: <http://www.austro-hungarian-army.co.uk/printz.htm> (stanje 25.5. 2007). Na tem akvarelu v avstro – ogrsko vojsko kot vojnega slikarja vpoklicanega avstrijskega slikarja Hans Printza (1865 - 1925) vidimo fes na glavi bosenskohercegovskega vojaka - hornista. Enega od Printzovih akvarelov na katerem vidimo vojake s fesi, je v knjigi »Po sledih soške fronte« objavil tudi Marko Simić.

Ludwig Koch, Kneža Vir: Vasja Klavora, Koraki skozi meglo. Soška fronta – Kobarid - Tolmin 1915 – 1917, Celovec - Ljubljana – Dunaj 2004. Na tej risbi (objavljeni tudi v katalogu: Ludwig Koch, Skizzen vom Isonzo von maler Ludwig Koch Dunaj 1915) v avstro – ogrsko vojsko kot vojnega slikarja vpoklicanega avstrijskega slikarja Ludwiga Kocha (1866 – 1934) vidimo vsakdanji prizor v naselju Kneža, konjsko vprego s tovorom, ki jo vozi mož s fesom.

Fotografija neznanega avtorja na kateri vidimo fese na glavah nemških vojakov, častnikov 35. nemškega plinskega bataljona Vir: Vasja Klavora, Plavi križ, Celovec – Ljubljana - Dunaj 2000

Fotografija na kateri (s fesom na glavi) vidimo častnika avstro – ogrske vojske Karla Pomeja Vir: Oto Luthar, »O žalosti niti besede«. Uvod v kulturno zgodovino velike vojne, Ljubljana 2000

Ivan Vavpotič, »Možje s fesi se vozijo na fronto« (dimenzije 61cm X 46cm) Vir: Anica Cevc – Milček Komelj – Lidija Tavčar, Ivan Vavpotič 1877 – 1943, Ljubljana 1987

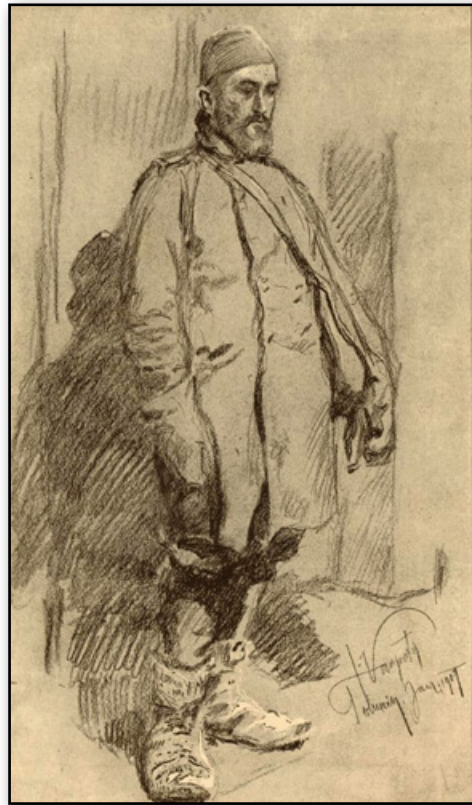
Občasno so fese nosili tudi drugi avstro – ogrski in nemški vojaki. Leta 1917 (na poti proti soški fronti), je nastala fotografija na kateri vidimo fese na glavah nemških vojakov, častnikov 35. nemškega plinskega bataljona, ki so med leti 1915 – 1917 (skupaj z drugimi avstro – ogrskimi in nemškimi vojaki) s bojnimi plini zastupili nekaj tisoč francoskih, italijanskih, avstro – ogrskih in nemških vojakov. Med zastupljenimi je bil tudi znameniti francoski slikar Fernand Léger (1881 - 1955), ki je leta 1917 na sliki »Kvartopirci« predstavil svoje življenje na tako imenovani zahodni fronti (zastupitev s bojnimi plini in bivanje v bolnišnici). Na soški fronti in v njeni bližini se je z omenjenimi avstro – ogrskimi, italijanskimi in nemškimi vojaki srečal ter jih risal in slikal Légerjev štiri leta starejši sodobnik, v avstro – ogrsko armado kot vojni slikar vpoklicani slovenski slikar Ivan Vavpotič (1877 – 1943). O tem pričajo tudi številne risbe (med njimi moramo omeniti vsaj leta 1916 v vojaški suknji upodobljenega pisatelja Ivana Cankarja) in slike »Krajina ob fronti«, »Pri Tolminu«, »Topničarji«, »Žena na pragu«, »Goreči italijanski položaji pri Tolminu«, »Požar na kolodvoru v Sv. Luciji«, »Kranjski Janez«, »Posvetovanje zdravnikov v Leonišču med prvo svetovno vojno« in »Italijanski ujetniki na ljubljanskem gradu«. Leta 1917 - nekaj desetletij potem, ko si je slovenski fotograf Christian Paier (1839 – 1895) kupil arabsko muslimansko nošo in se v njej (s fesom na glavi) fotografiral za spomin oziroma nekaj desetletij potem, ko sta slovenska slikarka Ivana Kobilca (1861 - 1926) in slovenski slikar Ivan Grohar (1867 - 1911) risala in slikala moške glave s fesi - so nastale Vavpotičeva slika »Možje s fesi se vozijo na fronto«, risba »Bošnjak« in ilustracija slovenske pravljice »Mrtvi ženin«.

Ivan Vavpotič, *Ilustracija slovenske pravljice »Mrtvi ženini«* Vir: Fran Milčinski, Tolovaj Mataj, Ljubljana 1917.

Ilustracija je nastala na soški fronti. Vavpotič je upodobil najbolj dramatičen trenutek, tik pred razpletom pravljice, ko sta mrtvi ženini, mladi Anzelj in v slovensko nošo oblečena lepa Majdalenka na belem konju prišla na muslimansko pokopališče. Na levi strani je upodobil gorato pokrajino, na desni pa naselje, kupolo mošeje in vitek minaret, katerega vrh s polmesecem se nahaja v temnih nebesnih višavah, v bližini zvezd. Na sliki »Može s fesi se vozijo na fronto« vidimo perspektivno zelo zanimivo kompozicijo z realističnimi dopasnimi podobami treh mož, ki jih na podlagi rdečih pokrival za glavo, fesov, lahko predstavimo kot (bosenskohercegovski) vojake.

Močno individualizirana - z začrtano mimiko, ki razkriva duhovne značilnosti - sta samo oborožena vojaka, ki poskušata vzpostaviti stik z gledalcem. Ali sta se zavedala, da sta »prvovrstna topovska hrana«? Kateremu vojaku bi lahko na ustnice položili stavke, ki jih je od svojih bosenskohercegovskih tovarišev slišal in

Ivan Vavpotič, *»Bošnjak«* Vir: Dom in svet, Ljubljana 1917

v spominih omenil častnik avstro - ogrske vojske Hans Fritz? Poleg podob »enoookih« mož, napetost in tesnobo na sliki stopnjujejo tudi slaba osvetljava, ostri kontrasti rumenih in vijolično - zelenih barvnih ploskev. Sodeč po položaju v katerem sta roki temnolasega vojaka z dolgimi, navzgor dvignjenimi brki, vojakov slikar ni presenetil: na poti na fronto, najbrž na vozu, ki ga je vlekla konjska vprega jih je upodobil posebej postavljene. Povsem v ozadju vidimo prikazni (prividu) podobnega tretjega vojaka, ki ga lahko primerjamo s prikaznimi (prividi) na Vavpotičevih portretih slovenskega pisatelja Slavka Gruma (1901 - 1949) in slovenskega pesnika Dragotina Ketteja (1876 - 1899). Na risbi »Bošnjak« vidimo stoječega, s pogledom uprtim v tla precej poduhovljenega oziroma zamišljenega moža z izrazitimi brki in daljšo brado. Oblečen je v plašč in hlače, na glavi ima fes, na rokah rokavice ter na nogah nogavice in škornje. Ob levem boku oziroma ob levi roki ima torbo. Za njegovim hrbtom vidimo majhno senco. Del sence, ki bi jo morali obravnavati kot

senco fesa močno spominja na senco klobuka. Risba je datirana in signirana: »I. Vavpotič. Tolmin. Januar 1917«. Ali je Vavpotiču precej podobnega moža s fesom mogoče obravnavati tudi kot avtoportret? Čeprav so »eksotični vzhodnjaki«, kakor so bili na soški fronti precej pogosto označevani tudi bosenskohercegovski vojaki (Italijanski vojaki so jih imenovali tudi »Orientali«), že v času študija v Parizu močno zanimali Vavpotiča, menimo, da risbo »Bošnjak« ni mogoče obravnavati kot avtoportret. S tem seveda ne želimo trditi, da na slovenski zemlji (v okolici Tolmina) Vavpotič ni občudoval fanatičnosti in patriotizem bosenskohercegovskih vojakov, ki so se, tako kot vsi drugi v avstro - ogrsko vojsko vpoklicani Slovani, sporazumevali v jeziku sestavljenem iz približno osemdeset nemških besed, takoimenovani »vojaški slovanščini« ter skupaj z »eksotičnimi vzhodnjaki« v turškem Cesarstvu oziroma na Bližnjem Vzhodu pomembno prispevali k podaljšanju prve svetovne vojne. Pogosto so bili predstavljeni kot nekultivirane, krvoločne zveri. Prav na tolminskem delu soške fronte se je bojeval in bil ranjen najmlajši med njimi, v bosenskohercegovskem mestu Bjelina (današnja Bijeljina) rojeni Elez Dervišević (1902 - 1990), ki je kot častnik sirijske armade umrl v Damasku. Koliko je vplivala soška fronta na življenje mladega moža Eleza in življenja vseh drugih (v avstro - ogrsko vojsko vpoklicanih bosenskohercegovskih) vojakov pričajo med drugim tudi greben »Dosso dell Bosniaco«, mošeji v Sv. Luciji (danes Most na Soči) in naselju Log pod Mangrtom, pregovor »Ako ima ruma bit će i šturma, ako nema ruma nema ni šturma!« ter fotografija neznanega avtorja na kateri visoko nad vasjo Lepena (kota 1776) ob osamelem grobu vidimo vojaka s fesom.

Številni med njimi, ki so umrli na soški fronti, sploh niso bili pokopani (O tem na svojevrsten način pričajo tudi avstro - ogrska vojaška pokopališča). Ali jih je imel v mislih slikar Ivan Vavpotič, ko je leta 1917 ilustriral slovensko pravljico »Mrtvi ženini«? Kakorkoli že, tudi številne bosenskohercegovski lepe Majdalenke so več let (zaman) čakale na vrnitev svojih, na soški fronti pokopanih ženinov. Leta 1917 v naselju Log pod Mangrtom (na avstro - ogrskem vojaškem pokopališču kjer prevladujejo grobovi padlih iz Četrtega bosenskohercegovskega polka, BH4 oziroma BHIR4), je bil branilec gore Rombon ter v bojih v Bovški kotlini padlim avstro - ogrskim in nemškim vojakom postavljen betonski spomenik, ki ga je ustvaril učenec znamenitega češkega kiparja Josefa Václava Myslbeka (1848 - 1922), v avstro - ogrsko vojsko kot vojni kipar vpoklicani češki kipar Jan Ladislav Kofránek (1880 - 1954).

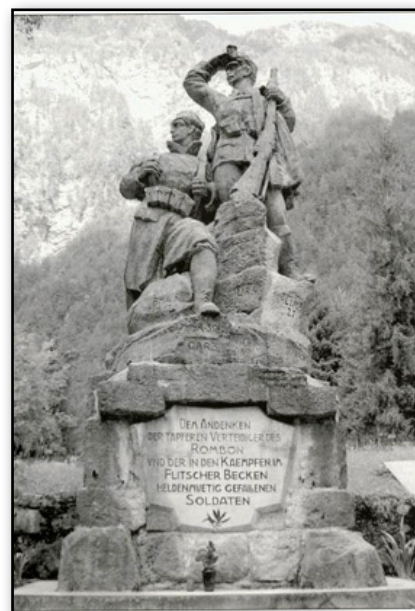
Fotografija neznanega avtorja na kateri vidimo fes na glavi avstro - ogrskega vojaka Eleza Derviševića Vir: Werner Schachinger, *Bošnjaci dolaze 1879. - 1918. Elitne trupe u K. und K. armiji, Lovran 1996*

Može s fesi na tolminskem bojišču ob strojnici Fiat Riveli Vir: V. Klavora, *Koraki skozi meglo. Soška fronta - Kobarid - Tolmin 1915 - 1917, Ljubljana - Celovec - Dunaj 2004*

Fotografija na kateri vidimo mošejo v vasi Log pod Mangrtom, ki so jo zgradili vojaki Četrtega bosenskohercegovega pehotnega polka (BH4 oziroma BHIR4). Vir: Tedenske slike (številka 52. leto IV.) Ljubljana 26.12. 1917

Ladislav Kofránek, Spomenik branilcem gore Rombon ter v Bovški kotlini padlim avstro – ogrskim in nemškimi vojakom v naselju Log pod Mangrtom. Poleg tako imenovanega gorskega strelca vidimo tudi vojaka s fesom iz Četrtega bosenskohercegovega pehotnega polka. Vir: David Erik Pipan, Spomenik hrabrim braniteljem Rombona, Na fronti: revija za vojaško zgodovino 2., Nova Gorica 2003

Fotografija neznanega avtorja na kateri visoko nad vasjo Lepena ob osamelem grobu vidimo vojaka s fesom: sence ogromnih, s snegom pokritih gora mu grozijo, da bo kmalu postal del z dvokapno streho pokritega spominskega obeležja. Vir: Vasja Klavora, Koraki skozi meglo. Soška fronta – Kobarid - Tolmin 1915 – 1917, Ljubljana – Celovec – Dunaj 2004

Fotografija na kateri (na lesenem odru) ob spomeniku v Logu pod Mangrtom in eni od treh doslej znanih osnutkov spomenika vidimo kiparja Ladislava Kofráneka. Vir: David Erik Pipan, Spomenik hrabrim braniteljem Rombona Na fronti: revija za vojaško zgodovino 2. Nova Gorica 2003

IZVOLJENO NOVO VODSTVO SLOVENSKEGA DRUŠTVA CANKAR

10.04.2014 se je odvila redna letna skupščina društva. Skupščino je vodil predsednik skupščine Zoran Doršner. Najprej smo se z minuto molka spomnili na tiste, ki jih ni več med nami. Potem je naš zbor odpel nekaj pesmi, nato pa je vse sledilo po že prej določenem in najavljenem dnevnem redu: delo in aktivnosti upravnega odbora, zbora, knjižnicev letu

2013 in sodelovanje z institucijami v Sloveniji in Bosni in Hercegovini je predstavil predsednik Asim Kulenović. Finančno poročilo za 2013, poročilo nadzornega odbora in športne dogodke je predstavil glavni tajnik Samo Čolak. Dejavnosti vezane za almanah Zoro Cankarjevo in svet nacionalnih manjšin je predstavila Sanja Bogdanović. Vse zadeve povezane s poukom in tečajem slovenskega jezika in kulture je lepo opisala učiteljica Ana Pulko, njeno poročilo je zajemalo aktualno šolsko leto. V nadaljevanju je sledilo sprejetje poročil, razrešitev starega vodstva in potrditev nove predsednice Barbare Pribožič Leka, podpredsednika Nevena Modica in upravnega odbora društva.

Nato je predsednik skupščine navedel aktualne zadeve in dogodke, ki bodo sledili v bližnji prihodnosti. Na samem koncu uradnega dela se je odvila kratka predstavitev novih članov upravnega odbora in predstavitev ter pozdravni govor nove predsednice društva Barbare Pribožič Leka. Novi predsednici in upravni odboru želimo uspešen mandat, dolg čas jim zagotovo ne bo.

JAZ PA POJDEM V SARAJEVO

OBISK UČENCEV IZ OŠ BEŽIGRAD V SARAJEVU

Obiskali so nas učenci iz Osnovne šole Bežigrad. Bili so naši gostje in skupaj smo preživeli nekaj lepih trenutkov. Med seboj smo se spoznavali in sklenili prijateljstva. Druženje je bilo zelo zabavno in prijetno. Po obisku OŠ Kovačiči, srečanju v društvu Cankar, smo si skupaj ogledali mesto Sarajevo, obiskali Veleposlaništvo in se srečali z gospodom veleposlanikom, ter ogledali zanimivosti mesta.

Pridružili sta se nam gospe Tatjana Jurkovič in Eva Jurman.

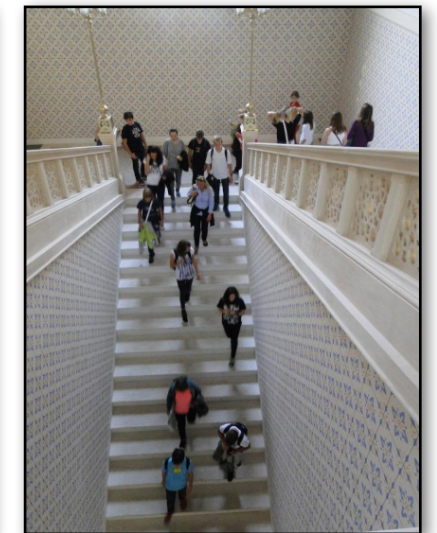
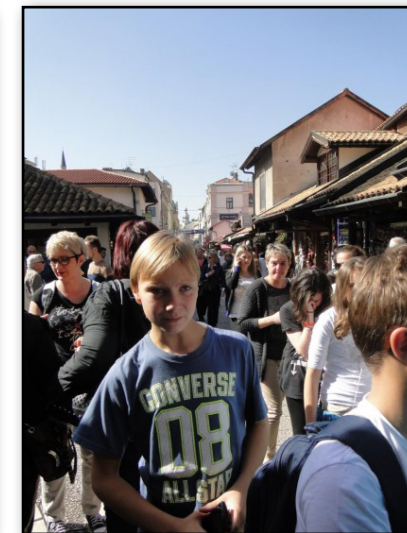
Sprejel nas je veleposlanik mag. Iztok Grmek

Ogled mesta nam je popestrila gospa Dina Maksumić

V družbi ravnateljice OŠ Bežigrad Maje Rakun-Beber in učiteljice Ingrid Djukanović

KVIZ PREVJERJANJA ŠPORTNEGA ZNANJA

UDELEŽILI SMO SE TEKMOVANJA „MALE SIVE CELICE“

Tekmovanje je potekalo v Banja Luki in je bilo zelo zahtevno. Moral si poznati in vedeti zelo veliko informacij o športu in tudi dobro razumeti vprašanja povedana v slovenščini. Zelo si moral paziti tudi na to, da si hitro pritisnil na gumb, ki je omogočil, da si lahko odgovoril. Lepo je bilo, da smo vsi dobro odgovarjali in med seboj nismo tekmovali, smo se pa veliko naučili in lepo družili.

SREČANJE UČENCEV V BANJA LUKI

DELAVNICE

Delavnico je vodila gospa Barbara Pribožič Leka

KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE

ZIMA JE DEL LETA

Zima je del leta v katerem je zelo hladno. To zame sploh ni najljubši del leta, ampak v njem tudi uživam. Zelo rad smučam. To je moj najljubši zimski šport. V zimskem času, sem božične praznike z družino preživel doma – v Visokem. Dobil sem veliko daril, ampak sem jih tudi veliko podaril in se zaradi tega počutim zelo dobro. Novo leto 2015, sem preživel tudi v Visokem, s svojimi prijatelji. Potem pa sem 4. januarja odšel k dediju na Bjelašnico. Tam sem bil do 8. januarja. Šel sem smučati, igral sem se z dedijevim psom, ampak moral sem tudi kidati sneg ☐. Potem sem šel v Slovenijo. Bil sem na Voglu, kjer je bilo veliko snega in tega res nisem pričakoval. Ko smo prišli do Radovljice, je začelo je snežiti tako močno, da sem mislil, da nas bo zasnežilo. Pa nas ni. Narava se je umirila in tudi sneženje. 12. januarja sem se vrnil nazaj v Bosno, kjer se je sneg že stopil. Res je, sneg je lep, ampak res je tudi, da mi to zimo že preseda. Dovolj ga imam!

Bakir Hrustanović

KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE

ZIMA IMA DVOJNI OBRAZ

Spomini na zimo so za veliko število ljudi lepi in pozitivni. Ko se spomnijo svojega otroštva, se največkrat spomnijo na zabavo, igro na snegu in na podobne zimske radosti.

V zimskih dneh so otroci med počitnicami srečni, ker nimajo šolskih obveznosti, komaj pričakujejo da zasneži, da se bodo čim prej odpravili od doma na smučišče in sankališče. Ko se to zgodi, grejo ven, se smučajo, sankajo in kepajo. Navdušeni z igro pozabijo tudi na kosilo. Vrnejo se domov ko se že stemni, utrujeni in lačni. Doma jih čakajo skrbne mame. Mama, topla soba, suha in topla obleka in skodelica vročega mleka, se jim pogosto vrnejo v spomin.

Žal, obstajajo otroci za katere zima ni tako prijetna in vesela, vendar huda. Ti otroci imajo težko usodo.

Moja sošolka Jana, je bila ena med njimi. Ko je s sestro in bratom hodila v osnovno šolo, sta bila oba starša brez dela. Starejša sestra je delala za majhen denar. Živeli so v vasi, v majhni hiši, v težkih pogojih. Imeli so denar a le za najbolj pomembne stroške. Na vsak način so varčevali, da bi lahko zdržali do spomladi. Zaradi tega Jani niso kupili zimsko obleko in obutev. Nosila je le to kar so že nosili nečaki, rabljen tenek jopič in stare čevlje. Tako oblečena je hodila v šolo. Ko je na postaji čakala avtobus, jo je zeblo, čevlji so že bili premočeni. Ves dan je imela mrzle noge. Zeblo jo je tudi v roke.

Jana je bila tiha punca in odlična učenka. Ni bila žalostna ker jo je zeblo, skrbelo jo je, ker so sošolci opazovali njeno revščino. Ko so vprašali, ali jo zebe v tem tenkem jopiču, je takoj odgovorila, da ni mrzlo. Poskusila je skriti, ker ni prenašala usmiljenja. Bila je zelo pogumna in hotela je, naj jo ne gledajo kot reveža, ampak enako kot vse druge punce.

Najhujše ji je bilo, ko je zvečer prišla lačna domov in vstopila v mrzlo sobo. Na mizi jo je čakala mrzla večerja. Tedaj se je ulegla v posteljo, zaprla je oči in v sanje ji je prišlo toplo, nasmejano poletno sonce...

O teh sanjah mi je pogosto govorila.

Abida Zahirović

KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE

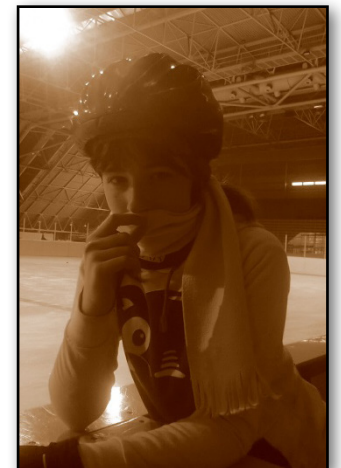
ZIMSKI ŠPORTI - Hitrostno drsanje

Poznamo veliko zimskih športov. Meni so vseč discipline povezana z hitrostjo. Najbolj mi je vseč hitrostno drsanje, katerega tudi treniram.

Treninge imam v dvorani „Zetra“ vsak dan, od pol desetih do pol enajstih. Drsanje treniram eno leto in ga imam zelo rada. Na treningih imam veliko prijateljev in prijateljic. Vsi radi treniramo čeprav je zelo naporno. Hodimo tudi na tekmovanja. Nazadnje smo bili v Beogradu.

V Beogradu je bilo internacionalno tekmovanje. Na tekmovanju se podelijo priznanja. Ja sem dosegla peto uvrstitev. Zelo sam bila vesela, saj je bilo veliko tekmovanje.

Jelena Garić

KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE

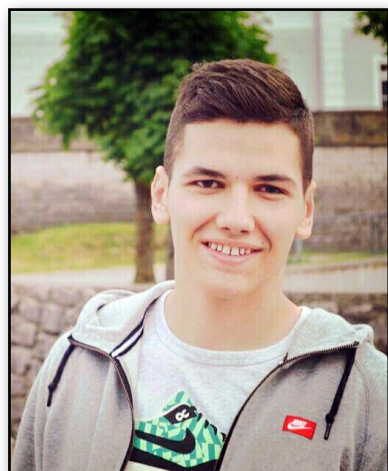
VSE IMA SVOJ ČAS

Starši nam vedno govorijo, nas učijo in opozarjajo na pasti v življenju a tega ne razumemo dobro. Toda, ko postajamo starejši, začnemo razumevati, kaj so nam hoteli povedati. Oni še vedno ponavljajo iste misli in počasi se povedane besede prebudijo v naši zavesti.

Ko pomislimo nazaj, vidimo, da jih nismo razumeli in da smo jim to celo zamerili. Starejši kot smo, bolj jih razumemo in na koncu smo jim celo hvaležni.

Sam sem športnik in velikokrat razmišljam o tem, da ima vse svoj čas, saj se dobri športni rezultati nikoli ne pokažejo takoj. Po dolgem treniranju in vztrajanju lahko pričakuješ rezultate.

Nekoč, ko sem bil zelo majhen, sem oboževal boks in boksarje. Takoj sem si želel postati boksar. A oči mi je povedal, da ima vse svoj čas in da bom razumel, kaj je boks, kaj so rezultati, kakšen šport je boks, ko bom zrasel in . Mislim, da sem bil takrat malo jezen in žalosten. Sedaj, ko sem starejši dobro vem in razumem, kaj mi je hotel povedati.

Dino Čenanović

KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE

POPLAVE V BOSNI IN HERCEGOVINI

Poplave v Bosni in Hercegovini so se začele 14. maja in končale 5 dni kasneje 19. maja 2014. Nastale so po močnem dežju, katerega ni bilo na teh prostorih že 120 let. V 48 urah ga je padlo 150 litrov na kvadratnem metru. Zaradi tega se je izlilo 5 največjih rek Bosne: Sava, Bosna, Drina, Vrbas in Sana. Vlada Federacije Bosne in Hercegovine je objavila stanje naravne nesreče 15. maja 2014. Umrlo je 21 oseb, dve osebi sta pogrešani in tisoče ljudi so evakuirani iz svojih domov. Zaradi dežja so se aktivirali zemeljski plazovi in uničene so hiše, katere so grajene na strmih področjih. Veliko ljudi je nehumano izrabilo situacijo in prodajali so hrano in

vodo za višje cene kot prej. Uničena sta dva mosta, 100 metrov M-17 ceste je odnesla reka Bosna, in uničena je železnica Doboj - Sarajevo. Škoda znaša nekaj milijard evrov; 100 milijonov evrov samo za ceste, poškodovanih električnih daljnovodih, saj 44.000 ljudi ni imelo elektrike, v Bijeljini pa so zakopali 15 tonov umrlih živali. Vincent Tan, lastnik NK Sarajevo, je doniral veliko denarja za pomoč ljudem katere so prizadele poplave.

Bakir Hrustanović

VOLONTIRANJE JE COOL !

V sodelovanju z nevladno organizacijo CROA, je bilo na prireditvi predstavljeno učenje slovenščine v okviru projekta Volontiranje je cool, kar je potekalo na OŠ Kovačiči.

Skozi vsebine smo spoznavali Slovenijo in slovenske običaje.

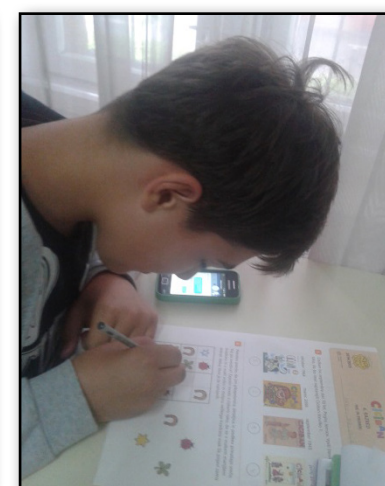
KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE, KREATIVNO PISANJE

Za praznik 8. marec in ob prazniku Velika noč, smo izdelovali voščilnice.

VESELA ŠOLA

Sodelovali smo na tekmovanju Vesela šola in zares veselo reševali in odgovarjali na vprašalnike.

TRENUTKI RAZMIŠLJANJA

Za zrela leta je značilno, da se sprehajamo in ustavljamo, kot bi bili na nedeljskem izletu ter opazujemo lepote in posebnosti pokrajin. Ko v Bosni in Hercegovini pomislim na Slovenijo, me znova in znova nekje daleč privlači alpski svet s številnimi gorskimi vrhovi, ki tako mogočno vabijo. Vzporedno je prisotno slovensko prebivalstvo, ki je po številu izjemno majhno in razporejeno po čudovitih mehkih in otožnih pokrajinah, katere opisujejo in predstavljajo številni slovenski umetniki, tako v pisni, glasbeni kakor likovni umetnosti. Ob branju in poslušanju uglasbenih besedil, se seveda vsakega Slovenca polasti domotožje.

Mnogi so zapustili svojo domovino zaradi službenih dolžnosti, nekatere pa je povezala ljubezen. Vsak posameznik ima tako svojo izpoved. Moja je povezana na dvoletno bivanje in učenje slovenščine v Sarajevu, Kaknju in Zenici. Obveznosti do dela so bile dosežene, morda celo presežene. Učitelji se zavedamo odmerjenega časa, ko na prijeten in sproščen način popeljemo mlade v svet branja, učenja ter vzemirljivo, tehtno in vzpodbujajoče razmišljanje o študiju v Sloveniji, zavedajoč se, da je za odpiranja oken v svet potreben napor in skrbna analiza dela, ki lahko doprinese k uspehu med narodi in jeziki. V odmerjenem času, so se zrcalile mnoge podobe ljudi, njihovega življenja, razmišljanja, zadrege in dileme.

Največja nagrada je delovanje v času, ko potekajo umirjena razmišljanja, in je skozi razgovore in posvetovanja z gospodom veleposlanikom mag Iztokom Grmekom in dr. Nijazom Ibruljem, prodekanom na Filozofski fakulteti v Sarajevu, po dolgih letih, natančno in točno zaokroženo novo obdobje sodelovanja dveh Univerz; Filozofske fakultete v Sarajevu in Filozofske fakultete v Ljubljani, kjer v jeseni prične delovati lektorat slovenskega jezika.

Ko se skozi vse leto ob reki Miljacki, odpravljam v prostore veleposlaništva, kjer se barvni odtenki reke spreminjajo in se sprašujem ali zaradi globine ali plitvine, pogrešam breze, ki me spominjajo na Ljubljano. V mislih se opravičujem srečanjem, ker sem nerada v nadlego, a se vsakokrat počutim kot doma.

V teh prostorih je vedno prisrčno in prijateljsko, kjer vedno znova osupne tišina. Močno angažiran gospod veleposlanik, globoko razmišlja in se nasmehne, ko se sklenejo dogovori, s katerimi se doprinese delež ustvarjalnega ozračja za dialog. Presenečeno sledim razpoloženju, ki vzpodbuja drobne fineše, pozornosti do majhnih, najmlajših obiskovalcev otrok, ki prihajajo iz varnega pristana Slovenije, na srečanje z otroki v Sarajevu. In zgodba se zopet ponovi.

Prihajajo srednješolci filharmoniki, katere potovanje ves čas zaradi slabega vremena, zaskrbljeno spremlja gospod veleposlanik. Prijazen in prisrčen sprejem, prijeten pomenek in otroško razpravljanje, približevanje drug drugemu, je čutiti kot pot po prenovi, sodelovanju, iskanju boljšega, najboljšega...

Slovenijo je čutiti v mnogih dogajanjih. Tudi v slovenskem Društvu Cankar je veliko dogodkov, kjer gostje predstavljajo slovenske ljudske in zborovske pesmi, ter se družijo člani slovenskega društva. Reportaže s srečanj so objavljene na spletni strani društva.

Vsako leto žene veleposlanikov organizirajo Zimski bazar, kjer je poslanstvo zbiranje sredstev v humanitarne namene, saj je v ospredju zavarovanje in pomoč šibkim osebam. Ob srečanjih in pogovorih z obiskovalci, se hkrati promovira Slovenija in tako je v središču dogajanja tudi Slovenija s svojimi prehranskimi izdelki – zlasti slovensko potico, kranjsko klobaso, vinom, ter zimskimi športnimi izdelki.

Odločno in jedrnatno vztrajno poteka tudi pouk slovenščine in slovenske kulture, kjer se število otrok in tečajnikov povečuje. Na srečanjih si razbremenimo duše, se spoznavamo in po postopkih, v skladu z zmogljivostjo spoznavamo glasove, besede, besedni red, zapise in sporočila. Delo poteka individualno, v manjših skupinah ali skupno. Najpomembnejše je, da ob učenju tako tečajniki kakor tudi otroci v sebi prebudijo notranjo željo po učenju slovenščine, kakor tudi jezik svojega okolja. Za nagrado načrtujemo spoznavanje Slovenije in povezovanje s slovenskimi šolami. Naše povezave so že sklenjene z Osnovno šolo Bežigrad iz Ljubljane in Osnovno šolo Koper. Vse izobraževanje in ekskurzije nam omogoča Ministrstvo za šolstvo iz Ljubljane in Urad za Slovence po svetu.

Zapisala: prof. Ana Pulko, učiteljica slovenskega jezika in slovenske kulture

Porodica Kranjčič u Sarajevu

TRI GENERACIJE U JEDNOJ PRIČI

Moji roditelji Luka i Dragica živjeli su i radili u Sloveniji. Bili su u partizanima u Drugom svjetskom ratu i nakon toga, su živjeli u Kočevju, gdje su se rodili moj brat i sestra, a ja sam rođena u Šentrupertu, Trebnje, a u Bihaću se rodila moja druga sestra. Tako počinje priču, Danica Kranjčič i nastavlja sjećajući se predaka i svoga muža, ali prije svega opisujući svoj život i sve što se dešavalo njihovoj petočlanoj porodici:

Sa veseljem se sjećam svog djetinjstva u Sloveniji. U Bihaću, na imanju smo sretno i zdravo odrastali. Odlazim u Sarajevo na studije da postanem nastavnica muzičkog obrazovanja i tu sam upoznala Edvarda. Volio je pjevati, pisati pjesme i priče kao i ja. Hobi mu je bio streljaštvo vazdušnom puškom, gdje je osvajao prva mjesta na republičkim takmičenjima. Edvard je sa roditeljima i dvije sestre doselio iz Ljubljane na svoj deseti rođendan. Njegov otac, Jože, sa suprugom i djecom je došao, kada je promjenio mjesta službe, u Sarajevo.

Pradeda Jožef i Marija zasnovali su život u Karteljevu, Dolenjska, gdje su imali imanje i kovačnicu u kojoj su naučili kovati, Jože i njegova braća. Bili su poznati u kraju po kovanju srpa, alata i potkivanju. Borili su se u partizanima, gdje je France položio svoj život. Deda Jože je nastavio službu po Gorenjskoj gdje je upoznao baku Ivanku sa Bohinja. Živjeli su u Radovljici i Ljubljani. U Radovljici su se rodili otac Edvard i njegove sestre. Jožetov brat Justin pisao je poeziju koja je objavljena u njegovoj zbirci. Mnoge pjesme je uglazbio, te su izvođene u horu u Novom Mestu. Od mnogih, izabrali smo »Trije kovači« i »Domotožje«:

Trije kovači

Trije kovači se skupaj se zbrali,
Eden celo je z Ljubljane prišel,
V roke gosposke kladivo prijel;
V rokah kovaške že klešče obrača,
Vroče železo kovati hiti,
Od sreče obraz mu žari.

Trije kovači so v Hmeljšcu se zbrali,
Da okovali bi gumi voza,
eden bo Poldetov, drug za doma;
ko pa voza že pobarvana bosta,
takrat bo Polde in Lojze vesel,
jaz pa na likof bom šel.

Trije kovači so v Hmeljšcu se zbrali,
Eden kot drugi bolj delat hiti,
Pomlad se bliža, za voz se mudi;
Ani v kuhinji hrano pripravlja,
Za vse ostalo pa gazda skrbi,
Da se jim dobro godi.

Ko pa poslušal sem te tri kovače,
Eden ob druž'ga bolj kunšten je bil,
Eden se hecal, je drug se jezil;
Ko pa je ura trinajsta odbila,
Iz kuhinje Ani jih kliče h kosil',
Jaz pa domov sem zavel.

Domotožje

Hiša skromna v sadnem vrtu,
slamnat je imela krov,
kadar vandral sem po svetu,
rad sem vračal se domov.

Saj sta oče, draga mati,
me pričakala doma,
smo ob njiju bratje, sestre,
srečna b'la družinica.

Zdaj ta hišica sameva,
krova skoraj da več ni,
očka, mamca pa že davno,
spita v hladni zemljici.

Od družinice nekdanje
le še nekaj nas živi,
smo raztepli se po svetu,
združijo nas prazniki.

Kadar skupaj se dobimo,
spet veselje je pri nas,
sliši se vesela pesem,
v mislih je pretekli čas.

Našemu edinemu ata-deda-Jožetu! 17. 12. 2002. godine

Resnično, ljubezen ki v srcu občutim
Objame te vsak dan, ko se probudim.
Jože – moj ata, ter tudi moje Dane,
Skupaj z vnuki tvojim – fantje vsi tri':
Tvoj, dragi deda-Jože, rojstni dan gre,
Naj zdravja! Ljubezni! Z čestitko hiti
In skupaj z Herminco, našo premilo,

Da najlepše želje bi naj izpolnilo!
A tebi, na ta dan, naj pa še posebno:
Na zdravje mi zaželimo, vsi mi
osebno!

Jože je izvrsno pjevao. Znao je iznenaditi svoje prijatelje novom pjesmom, podijeliti im tekst i veselo otpjevati na raznim mjestima, čak i u toplicama. Njegova supruga Ivanka i susjeda Hermina su se poznavale. Hermininom mužu je bolest okončala život, a Ivanka je u međuvremenu preminula. Jožetove kćerke Edi su iz ljubavi, poznajući Herminu, zamolile tatu da oženi Herminu. Plemenita divna duša, kakva jeste, sve nas je Herminca prigrlila kao svoje rođene, voljela je pjesmu, druženje. Živjeli su u Ljubljani. Svi smo je voljeli i cijenili, i sretni i zahvalni da smo oboje imali, jer ih sada čuvamo u našim srcima.

Naši Herminci je rojstni dan 17. 1. 2003.

Najlepših želja nam srce je prepolno,
A najvećja od njih je zapet in vedno:

Zdravje naj bo tvoje, Herminca nam draga
Dobro in še boljše! – Da sreća prevlada,
Rojstni dan tvoj, mila, naj res bo vesel,
A tudi deda-Jože lepo ti zapel
V družbi ko vidva ja rada imata.
Je k tebi prišla čestitka na vrata-
Edi, Dana, pa Vedran, Gogo in Roba,

Ljubezen, plemenitost, občutek, zvestoba-
Je to kar najrajše od tebe učimo.
Upamo – naprej še – nikol' ne zapustimo!
Božali bi radi tvoja lica zrela,
A objeli nežno, da nam boš vesela!

Naša edina baka – Herminca si ti
A ljubezen naša ti v objem hiti!
Še na leta mnoga ti dvigamo čaše
A, naj bodo lepša – to želje so naše!

Edi je vrlo brzo postao cijenjen i u svojoj firmi, Unioninvest, i izabran je kao vrsni stručnjak da nastavi karijeru u inostranstvu. Radio je na poslovima elektroinženjera, sa stručnim znanjem tehničkog engleskog jezika, na izgradnji najvećeg Univerziteta u Libiji, u Bengaziju. To je bio izuzetno veliki projekat izgradnje na kojem su radili i ostali stručnjaci iz bivše Jugoslavije. Bio je to jako odgovoran posao, jer su strane firme kontrolisale kvalitet.

Vjenčali smo se i zasnovali život u Bengaziju uz prelijepo Sredozemno more. Po završetku ugovora, preduzeće mu je nekoliko puta produžavalo ostanak na istom poslu, jer su imali najviše povjerenja u njega na toj poziciji, umjesto ponuđenih zamjenika. Prekrasno smo živjeli, družeći se sa porodicama iz bivše Jugoslavije, koje su izrazile želju za obrazovanjem djece. Osnovana je prva verifikovana inostrana osnovna škola u Bengaziju. U školi sam predavala muzičko vaspitanje i pravila školske priredbe. Putovali smo u Egipat, obilazili piramide, Dolinu kraljeva i sve znamenitosti u Kairu. Kao jako druželjubivi, često smo putovali sa prijateljima na mnoga živopisna mjesta, izlete, uživali u druženju skupa sa djecom. Ispred naše zgrade su se parkirali dobrodošli gosti i to smo zvali »karavan prijateljstva«.

Sva naša djeca, Robert, Gordan i Vedran, rodila su se u Bengaziju. Šalili smo se: »Stavi prst u Sredozemno more i imaš vezu sa Jugom«. Prateći tehnologiju dva koraka naprijed, Edi se, iz hobija, bavio tv i zvučnim sistema, te su ga često zvali da ih predstavi u zastupništvima »Sony«. Po isteku službe vratili smo se u Jugoslaviju, u Sarajevo sa najvećim blagom, trojicom sinova.

Svi petoro smo živjeli u prostranom, tehnički i muzički suvremeno, potpuno opremljenom stanu - sve »na dugme«. Ostvarili smo i po vlastitoj zamisli sredili enterijer koji je zadivio profesionalne dizajnere. Uživali smo u svim blagodetima života. Obilazak rodbine, izleti, zimovanja, nekoliko puta godišnje odlazili smo na odmor sa djecom na obale Jadrana, ... To su najljepše uspomene u našem životu koje nam daju vjetar u leđa. Zahvaljući svojoj stručnosti još jedanput je pozvan i radio je u inozemstvu. Sa pojavom prvog mikroracunara Edi ga još 1983. Godine nabavio djeci znajući koliko je to važno za njihovo obrazovanje. Uz sretno djetinjstvo, djeca su napredovala, izražavala zanimanje za računare i tehniku i kasnije razvijala informatička znanja. Djeca su otkrivala muziku, te se u našem domu često mogao čuti zvuk klavira. Znali smo se okupiti sa rodbinom uz pjevanje, te je nemali broj puta komšinica upitala na kojoj je to radio stanici sinoć bila tako lijepa muzika, jer su zaista lijepo slagali glasove. Edi i njegova sestra Danica su u kao mladi snimali pjesme na Radio Sarajevu. Djeca su vježbala izviđačke vještine i takmičila

se sa izuzetnim uspjehom i ta su im divna druženja omogućila upoznavanje ljepota zemlje na tim putovanjima. Sin Robert je pohađao mašinstvo, a dva mlađa sina završili su osnovnu školu sa odličnim uspjehom i priznanjima za čake generacije.

Moj Edi je bio inzulinoovisan dijabetičar. No, normalno je odlazio na posao i živio. To nije nazivao »bolešću« već stanjem. Pridržavao se uputa ljekara i sve je bilo OK. U zadnje vrijeme je radio pola radnog vremena. Odlučio je da ide u penziju.

Prvih mjeseci 1992. godine saznali smo da odlaze avionski letovi Slovenaca iz BiH sa aerodroma koji nam je nekoliko stotina metara od kuće, ali... da tada pođemo Sloveniju, to je bio toliko dalek izbor s obzirom na Edijevo narušeno zdravlje.

U međuvremenu svi iz stubišta su uspjeli kolima odvesti svoje obitelji, pa su nam s povjerenjem ostavili ključeve od stanova, što je pomoglo da gašenjem spasimo komšijama stanove zapaljene mecima. Ostali smo jedina porodica u ulici koja je došla na udar vojske.

Maja 1992. godine oružjem smo protjerani u logor Kula i istjerani na Grbavici. U zadnjem času, prihvatila nas je moja doktorica i spasila život mome suprugu – iz dijabetičke kome. Tu smo u getu preživljavali i nastojali sačuvati živu glavu uz pomoć dobrih ljudi i Crvenog krsta. Prošli smo životnu školu u nedaćama, u kojoj je zdrav razum sačuvan uz nepopravljiv optimizam. Znalo se desiti da smo gladni i nasmijani smo na stolu imali otvoren »kuhar«, a dušu nam je hranila pjesma i zvuk gitare sa starim žicama - poklon od druga. Jako važno nam je bilo da moj suprug ima inzulin, jer mu je to značilo opstanak i život. Medicinsko je čudo da je moj Edi uspio preživjeti uz sve što je sukob donio civilima. Edi je uporno govorio i pominjao da nije bitna samo živa glava, nego ono u njoj – da ne »prolupamo« i ne mrzimo.

»Jana« 3. 12. 1996.

Nepopravljivi optimisti

Usoda družine Kranjčić dokazuje, da je z moćjo duha in z ljubeznijo mogoče preživeti tudi takrat, ko vojna učini vse, ker je imel človek nekoč. Edvard Kranjčić se je rodil v Radovljici, za svoj deseti rojstni dan pa se je s starši in z dvema sestrama preselil v Sarajevo. Postal je elektro inženir in se poročil z Danico, rojeno v Šentrupertu pri Trebnjem. Ko sta z ženo delala v Bengaziju, so se jima rodili trije sinovi, Robert, Gordan i Vedran. Vrnili so se v Sarajevo, dobili stanovanje v naselju Dobrinja, nasproti sarajevskega letališča in ga čudovito opremili. Njihovi sreči ni bilo videti konca. Ko pa je Edvard zbolel za hudo obliko sladkorne bolezni in se leta 1992. upokojil. Le kdo bi tedaj pomislili, da bo že čez štiri mesece skupaj z družino pristal v srpskem taborišču Kula, nedaleč od Dobrinje. Kranjčićevi so agresore pričekali v svojem domu, zaradi hudih razmer pa je Edvard doživel že četri napad hipoglukozne kome. Žena in sinovi so ga tako nemočnega odnesli v taborišče, od vsega premoženja so lahko vzeli s sabo le inzulin. Rane v njihovih dušah so še danes zelo globoke in pekoče. Po tem so ih nenadoma spustili, na tančnejše, na tedaj srbski Grbavici so jih vrgli. Vojna leta so tako v neverjetnem trpljenju preživeli v grbavskem getu. Vendar pravijo, da so srečali tudi nekaj dobrih ljudi, in ti so jim pomagali. Njihova prva in najpomembnejša skrb je bil inzulin, ki ga ni smelo nikoli zmanjkati, saj je bil Edvardovo življenje. Zato so Danica in sinovi zanj prosili prav vsakogar, ki so ga lajko. Prehranjevali so se v Rdečem križu, vendar so se morali ob hrani vedno »najesti« tudi zlobnih jezikov, kakor pravijo sami. Njihova nacionalna »neprimerenost« in poštenje, ki so ga nekateri imeli za »neprilagodljivost«, sta bila marsikomu trn v peti. Kranjčićevi so se raje

zbirali za prazno mizo, na njej je stala le oljenka, hude trenutke pa so premagovali z optimizmom, ki so ga črpali iz pesmi.

Malo pred koncem vojne so njihovi sonarodnjaki Slovenci izvedeli, da živijo na Grbavici. Uspelo jim je poslati nekaj pomoči in tako so Kranjčičevi dočakali konec vojne. Vendar pa mir tej družini ni prinesel prav veliko. Večkrat so se morali seliti, izčrpanemu Edvardu pa načinja živce predvsem birokracija. Ker so ostali brez vseh dokumentov, se že leto dni bojujejo, da bi dokazali svoj obstoj in dosegli svoje pravice. Edvard še vedno ne prejema pokojnine, sedaj pa so dobili podporo za najrevnejše družine, ki znaša deset mark za družinskega člana. Njihova vsakdanja prehrana je obrok za pet ljudi v dvolitrski kangli, v petek pa dobijo ribe v konzervi, s katerimi preživijo konec tedna. Bolni Edvard lahko o dietni prehrani le sanja, mesa niso kupili še nikoli, pravi praznik pa je bil dan, ko so kupili dve vreči zelja in ga skisali.

Edvard zelo slabo vidi, kmalu bo moral na operacijo, tudi hodi zelo teško. Vse, kar imajo doma, je naredil ali predelal iz tistega, kar so drugi odvrgli ali izgubili. Naučil se je popraviti pralne stroje, da bi takrat, koj ima dovolj moči, zaslužil kaj malega denarja in bi lažje živeli. Nosi očale, ki jih je dobil od znanca, vednar niso ustrezne dioptrije. Ker se mu pokvarila inzulinska »pištola«, si zelo želi nove.

Kljub vsemu pa Kranjčičevi ne prosijo za nič. Upajo, da jim bo kmalu bolje. Pokazali so mi leseno ploščo s slovenskimi pregovori in prebrali tistega, ki pravi: »Če srečen si, ne pravi svetu, ker je nevoščljiv; Če nesrečen si, ne toži svetu, ker je neobčutljiv.«

Kljub vsemu pa so Kranjčičevi srečna družina. Srečnejša od večine tistih, ki imajo vse.

Mir je nama donio apsurdne situacije. Ne možeš se vratiti u svoj stan. Ostali smo bez ičega što smo imali. Nigdje nismo mrdnuli iz Sarajeva. Dolazi mir, a nama nastavak golog preživljavanja u čemu pomažu rodbina, prijatelji, komšije i Zveza slovencev. Teško se možeš školovati u izbjegličkim uslovima u vlastitom gradu. Teško je u tome trenutku bilo shvatiti pojedincima kako smo preživjeli Grbavicu gladno i časno. Djeca su bila uključivana u radni vod, sa uzdignutom glavom naspram svih iskušenja: od istjerivanja oružjem iz stana, preko logora, do ostanka na teškom mjestu, Grbavici, obespravljani, pokradeni i protjerani, naspram vladajućeg naroda čiji smo mač loših i hljeb dobrih osjetili. Po neki put su u novom društvu djecu osuđivali bez ikakvog osnova za vrijeme provedeno u zarobljeništvu, svojevrtnom getu Grbavice i umišljali da su djeca pucala na grad, te je to djecu čak oštetilo za školovanje na studijima, u miru.

Bivamo (iz)ostali kao Slovenci u BiH. U srcu nam je mir i poštenje, jer smo sve sačuvali porodici u stanu u kojem smo boravili. Uslijedile su brojne deložacije u tuđe stanove. Godinama dugo čekanje i izuzetno jaka volja da se vratimo u naš stan (1996-2003. g.). Na dejtonskoj mapi nacrtana granica preko naselja, kada se uveća, dijeli naš stan na dva entitetska dijela - što je čisti absurd. Sedam dugih godina, strpljivo i uporno dopisivanje sa vlastima. Pisano je na engleskom jeziku direktno sudiji dodijeljenom Uredu Visokog predstavnika za to pitanje i konačno uspijeva, nakon uloženog ogromnog truda i peticijski.

Vrstan prevodilac tehničkog engleskog jezika, jedan od tada najcjenjenijih u BiH je Edi. Prijatelji sa kojima je ranije saradivao omogućavaju mu da svojim stručnim znanjem prevodi zahtjevne tehničke projekte i tako pridonosi porodici.

Djeca prate njegov primjer u poznavanju engleskog jezika i informatici, pomažu i

javljaju se stranim i domaćim organizacijama na kraći rad. Premda nije više bio dobrog zdravlja, Edi je bio inovativnog duha i stručno se osposobio za opravak veš mašina da bi privređivao za porodicu.

U svemu tome dočekali smo da se konačno, pobjednički vratimo u svoj stan 2003.

Vraćamo se, sretni, zatičemo samo slučajno ostavljen porodični album u ruiniranom stanu gdje smo proveli lijep život. Nadu, pomoć i radost nam ulijevaju stari prijatelji, komšije i novi poznanici. Iako je preživio tri zahtjevne operacije, uslijed komplikacija, u miru Edi je preminuo od posljedica šećerne bolesti pred Božić 2004. godine, prije deset godina. I danas je u našim srcima, jer je bio izuzetno cijenjen, velik čovjek, visoko moralan, vizionar i djeci prenio prave vrijednosti u zajedničkom odgoju. Sve što smo zajedno proživjeli odrazilo se i na moje zdravlje. Zahvaljući ljekarima i osoblju iz iste bolnice u kojoj je moj Edi operisan, uspješno je prošla moja teška operacija.

Imali smo sreću da smo kroz sav život kojeg smo preživjeli održali pozitivan stav, uz pjesmu, nepopravljivi optimizam i insistiranje mog supruga da u teškim situacijama ne »prolupamo«, nemamo mržnju, već ljubav u srcima.

Muzika oplemenjuje. Na prelaznom periodu djeca vježbaju sa drugovima i imaju rock grupu »Rikošet«. Vježbaju u omladinskom klubu »Joker« i nastupaju na koncertima. U godinama koje teku djeca se aktivno bave muzikom, obrazuju ih strani stručnjaci za muzikoterapiju i rad sa djecom sa posebnim potrebama i slabovidnima. Praksa im omogućava da sudjelujući kao učenici postanu predavači. Kroz učenje kako muzika utiče na razvoj ljudskih psihofizičkih sposobnosti, osposobljavaju se i pružaju muzičkim kreativnim radionicama radost djeci i omladini da se razvijaju i lakše prebole svježe traume po čitavoj BiH. Već od 1997.g. uče da postanu profesionalni muzičari, te od 1998. sa drugovima i mentorom oformljuju po svemu jedinstven ansambl udaraljki »Sarajevo Drum Orchestra« i sviraju na udaraljka iz cijelog svijeta, pogotovo afričkim, latinoameričkim i brazilskim. Ritam ih je uzeo pod svoje. Učestvuju u otvaranju Pavarotti centra i tamo saraduju na muzičkim radionicama. Snimaju na turneji u Holandiji 1998. godine. Na turneji rade u njihovim centrima za azilante i sa školskom djecom. Pozivaju ih i odlaze na muzičko predstavljanje BiH na svjetskim mirovnim konferencijama Ujedinjenih nacija u Italiji i u Hagu gdje su muzičkom numerom zabilježeni na CD »Hague Appeal for Peace« sa velikim izvođačima i govorima svjetskih boraca za mir poput Desmond Tutu-a i drugih. Uključili su se u međunarodni rad Muzičara bez granica iz Holandije, praveći prvu Muzičku mirovnu konferenciju »Singing the bridges« u Sarajevu i Utrechtu, projekte muzičkog rada sa djecom u izbjeglištvima u BiH, spajali »različitu« školsku djecu i omladinu i djecu sa posebnim potrebama u BiH. Godinama su donosili muzikom osmijeh djeci bez roditelja sa područja bivše Yu na dječijim kampovima u saradnji sa svjetskim organizacijama i stručnjacima poput Nigel Osborne.

Crtice iz novinskog članka iz 2005. godine: »Sarajevo Drum Orchestra jedini samba bend na Balkanu... Instrumenti su neiscrpan izvor pozitivne energije – ritam kao terapija... Ono što je muzika duhovno učinila za nas, mi želimo podijeliti sa ljudima, kaže Gordan.«

Djeca su sa svojim muzičkim radom i nastupima dali doprinos

gotovo svim važnim događajima i festivalima koji postaju tradicionalni kao npr. JAZZ, SFF, MESS, Sa.Zima, Baš. noći, Kids, i dr. te počastili građane Sarajeva muzičkim defileom kao prvom proslavom Nove godine 2000. g. na otvorenom prije javne gradske proslave uopšte... Još krajem '90-tih godina, pomagali su skrenuti pažnju na izgradnju prilaznica za invalidne osobe i renoviranje Doma mladih i Centra za mlade u kojem vježbaju. Razvili su muzičke radionice protiv stresa i za izgradnju tima među odraslima u kompanijama, predstavljali BiH na brojnim vanjskim festivalima i obilježavali značajne domaće jubileje, te svojom muzikom ukazivali društvu na razne potrebe onih koji imaju tiši glas.

Sarajevo Drum Orchestra je perkusionistički ansambl koji svira world music. Zvanično nastali u Sarajevu, BiH 1997. godine stekli su iskustvo i reputaciju svirajući na svim vodećim muzičkim festivalima u Bosni i Hercegovini, regionu i Evropi kao exit festival i mnogi drugi, plesnim kongresima, samostalno i u saradnji sa mnogim muzičkim i scenskim umjetnicima, te humanitarnim radnicima svjetskog glasa. Pored nastupa na svjetskim mirovnim i humanitarnim manifestacijama, djeluju u samom društvu kao predavači na muzičkim radionicama za relaksaciju, edukaciju, muzikoterapiju i izgradnju tima sa zaposlenicima, djecom, omladinom i osobama sa posebnim potrebama. Sarajevo Drum Orchestra često predvodi regionalne karnevale vodeći svoje učenike. Perkusionisti Sarajevo Drum Orchestra nastupaju u sastavima poznatih BiH scenskih i muzičkih umjetnika i institucija. Jedni su od začetnika klupske scene u sviranju udaraljki na elektronsku muziku...

Teče povezivanje sa Zvezom Slovencev i Slovenskim društvom Cankar u Sarajevu. Samostalni nastupi u Kranju i plesni festivali u Sloveniji zabilježeni su sa uspjehom. Rad sa djecom Slovenaca u BiH donio je zajednički nastup u Sarajevu za Prešernov dan, koji njeguje tradiciju i »slovenstvo«, sa najljepšim odabirom slovenačkih pjesama, uključujući »Slovenskeg naroda sin« i ostale, u izvođenju za hor, gitaru i udaraljke.

Rađa se ideja o značajnijem povezivanju na većem nivou i težnja ostvarivanja glazbene saradnje sa matičnom Republikom Slovenijom ispred našeg društva Cankar, sa profesionalnim sastavom Sarajevo Drum Orchestra kojeg su sa drugovima osnovali i vode Slovenci - Kranjčiči.

Djeca se zanimaju za nova informatička znanja na studiju i polažu mnogo pažnje na povremene muzičke poslove koji neprestano teku sve do danas. Vedran je radeći niz godina sa velikom predanošću u vanjskopolitičkoj redakciji jedne tv kuće, stekao iznimno iskustvo na prevodu engleskog jezika. Sinove mnogo zanima domovina njihovih roditelja, Slovenija, koju osjećaju svojom. Učili su jezik pri SD Cankar. Gotovo svaki odlazak u Sloveniju, muzičkom prigodom iskoriste da bi vidjeli i dragu rodbinu. Često se posjećujemo. Prošlo ljeto smo posebno obišli mnoga mjesta da bismo upoznali skoro sve rođake i spoznali porodično stablo - odakle smo potekli.

Sinovi se raduju većoj i jačoj povezanosti i podršci u ovoj i godinama koje slijede da bi ostvarili ideje ostanka ili odlaska prema mogućnostima. Uživam sa sinovima u društvu, šetanju i druženju sa prijateljicama i godinama pomažem ljudima u zajednici da dobiju novi polet, lakoću i vjeru u dobro bitisanje. Postala sam baka, i unuka mi pričinjava velike radosti u igri i njenom odrastanju skupa sa djecom.

Savez slovenskih društava u BiH »Evropa zdaj«

PROJEKTI REALIZOVANI UPRKOS LOŠOJ KOMUNIKACIJI

U 2014. godini rad Saveza i saradnja sa slovenskim društvima u BiH, pa između njih i Slovenskim društvom Cankar, nije bila na ranijem nivou – komunikacija je oslabila, održana su samo dva sastanka u toku godine sa kojih, na žalost nikada nisu dostavljeni zapisnici, a web strana »Evrope zdaj« se ugasila. Uprkos tome, požrtvovanošću društava projekti predviđeni za 2014. godinu su uspješno izvedeni.

Naime, organizator logorovanja djece na Boračkom jezeru bio je SD Cankar i pod rukovodstvom Nevena Modica, podpredsjednika SD Cankar, drugi put je, na veliko zadovoljstvo djece, logorovanje bez problema i s uspjehom izvedeno. Opredjeljenje u Savezu je da se i dalje logorovanja održavaju na Boračkom jezeru, jer su uslovi dobri, djeca bezbjedna, a roditelji zadovoljni svime, od smještaja do usluge i cijena.

Posebno priznanje treba odati i društvu iz Tuzle koje je prvi put i sa velikim uspjehom organizovalo slikarsku koloniju za koju se, takođe pretpostavlja, da će postati tradicionalna.

Banjalučko društvo Triglav se, po ko zna koji put, potvrdilo kao izvrstan domaćin i sjajan organizator realizujući Susret djece dopunske nastave slovenskog jezika i Susret horova koji su po prvi put 2014. godine imali i goste iz regije.

Nadati se, da će se i u buduću, uprkos svim problemima oko sredstava i teškoćama u organizaciji, te manjkavosti komunikacije, ipak i dalje sve odvijati po planovima i programima, a prije svega zahvaljujući požrtvovanosti društava i, naravno, pojedinaca u njima.

Vrijeme čini svoje i na žalost i prošle godine smo izgubili neke od naših članova: Alojziju Kuprej Popović, predsjednicu Društvo slovenaca regije Doboj - Teslić „Prežrihov Voranc“ Doboj i Jožefa Šringera, predsjednika Slovensko združenje meščanov Kakanj.

S. Bogdanović

Prizma optimizma 7. junija v živo iz Sarajeva

OPTIMISTIČNO V SARAJEVU

Prizma optimizma je razvedrilna glasbena oddaja 1. programa našega radia, s katero obiskujemo kraje po vsej Sloveniji. Zakaj ne bi obiskali tudi Slovencev, ki živijo zunaj meja, smo si rekli in se odločili, da letos obiščemo naše rojake v Sarajevu. Po podatkih Cankarjevega društva iz Sarajeva v Sarajevu in okolici živi približno 1500 Slovencev. Pred nekaj meseci smo z društvom vzpostavili prvi stik in začeli priprave na Prizmo optimizma. Ob tehnični pomoči kolegov z bosansko-hercegovega radia BHRadio1 smo brez težav pripravili in izvedli sobotno oddajo.

Vodna ujma, ki je zajela BiH, in njene katastrofalne posledice so sprožile takojšen odziv; to je naši »odpravi« dodalo še humanitarni ton, saj smo zaposleni in sodelavci

Radia Slovenija zbrali denarno pomoč. Že na poti v Sarajevo smo jo v Maglaju, enem najbolj prizadetih krajev v BiH, izročili družini Murtezanović.

Almo, moža Eda in njuno 13-letno hčerko Senko smo obiskali v Posledice vodne ujme v Maglaju močno poškodovani hiši, ki je ostala brez oken in vrat, razmočena in razpokana; vodni val z rušilno močjo je šel dobesedno skozi njo. Prizor v Maglaju je bil zame še posebno pretresljiv, saj sem ta kraj pred leti večkrat obiskal; tam so namreč na jugoslovanskem festivalu amaterskih pevcev »Studentsko ljeto« nastopali zmagovalci naše nekdanje radijske oddaje Kar znaš, to veljaš.

Srečanje z družino je bilo ganljivo; solze ob pripovedi so se počasi zlele s solzami veselja in hvaležnosti družine ob pomoči. Kljub nemogočim razmeram, v katerih živijo, in vsemu delu, ki ga bodo morali opraviti, da bo življenje postalo vsaj znosno, njihova pregovorna gostoljubnost ni usahnila: od nekod so prinesli mizo, stole, skuhali kavo, ponudili sok; potem so mi pokazali razpoke v tleh, ki so grozile, ...

Odgovorna urednica Darja Groznik izroča denarna sredstva, ki smo jih zbrali sodelavci Radia Slovenija pogreznili ... Niso še vedeli, ali bi z darovanim denarjem kupili okna, vrata, štedilnik ali hladilnik; morda pa bo del tega šel za strokovno pomoč hčerki. Ta je bila tistega dne sicer videti sproščena, vendar ji spomin na doživeto grozo včasih ne dovoljuje niti tega, da bi popila kozarec vode. Ne vode, samo vode ne več ...

Istega dne zvečer so imeli glasbeniki Big banda RTV Slovenija v nabit polnem sarajevskem džezovskem klubu Monument skupaj s sarajevskimi glasbenimi kolegi dobrodelni nastop. Z vstopnino so zbrali še več denarne pomoči. Pridružili sta se jim vokalistka Alenka Godec in igralka Violeta Tomič s poezijo.

Dvorano Doma oružanih snaga v Sarajevu pa je v soboto zvečer napolnilo pisano občinstvo: Slovenci, ki živijo v Sarajevu, domačini, Mezzopranastka Mateja Čarman Skelo, Slovenka v Sarajevu prijatelji, mladi in starejši poslušalci. Od prvih taktov Big banda RTV Slovenija z dirigentom Lojzeto Krajnčanom do konca skoraj dvehurne oddaje njihovo navdušenje ni niti za hip ponehalo. Težko bi rekel, kaj jih je bolj navdušilo: ali začetna

skladba Alenke Godec Med iskrenimi ljudmi, Energy Nuše Derenda, njuni skupni nastopi, skladba Memory, ki jo je zapela Slovenka iz Sarajeva, mezzosopranistka Mateja Čarman Skelo, mešani pevski zbor Camerata Slovenica z dirigentko Melito Čičić, verzi Mileta Stojića ali satirični govorni elementi oddaje s Sašem Hribarjem, Tilnom Artačem in igralko Violeto Tomič.

Ravnodušnosti v dvorani ni bilo čutiti niti ob mojem premiernem nastopu z Big bandom. Za nekaj minut sem namreč zamenjal svojo vlogo voditelja z vlogo instrumentalnega solista in »odtipkal« skladbo Typewriter. Big band je z izvedbo Privškove priredbe skladbe Moj dilbere, ki jo je zelo doživeto predstavil instrumentalni solist Dominik Krajnčan, izjemno navdušil.

Redko doživiš, da je že ob napovedi skladbe, govorne točke ali napovedi izvajalca iz dvorane slišati vzklik pričakovanja; pogosto se je slišalo: »Aaaah!« Tudi zato smo s sarajevskega odra tako v eter kot v dvorano z lahkoto in z veseljem pošiljali besede, glasbo, smeh, poezijo, satiro, optimizem in energijo, ki se je vračala in krožila po vseh kotičkih; prepričan sem, da je na radijskih valovih prišla tudi do poslušalcev prvega programa Radia Slovenija. Posnetek oddaje z delnim prevodom bodo slišali tudi poslušalci BH Radia 1.

Prizmo optimizma v Sarajevu smo končali s pesmijo Šuštarški most. V Maglaju je namreč vodna ujma odnesla most; z obiskom in zbrano denarno pomočjo smo pomagali družini in tako postavili most dobrotelnosti. S slovenskim društvom Cankar smo zgradili most uspešnega sodelovanja, z obiskovalci oddaje energijski most; tudi na prihodnost javnih radijskih oddaj in podobnih projektov v Sloveniji ali zunaj nje gledam optimistično v prepričanju, da nas uspešno povezuje z radijskimi poslušalci.

DEORINKE IN SARAJEVO

Včasih te nepričakovano potovanje lahko zanese v nov obarvan svet, prepreden z novimi prijatelji in dobro glasbo. V večini primerov oddrvi mimo tako hitro, da so vse, kar ti ostane, slike in čudoviti spomini.

To se je zgodilo nam, ko smo se z majhnim, a dobre volje polnim avtobusom, 28. novembra odpravili na gostovanje v Sarajevo. Po prihodu smo se v večernih urah kar najhitreje odpravili na sarajevske ulice, da bi ujeli ritem mesta, ga čimbolj spoznali. Vsekakor se nismo mogli izogniti čevapčičem – pregrešili smo se v znameniti in bojda najboljši čevabdžinici v Sarajevu. Ugodno vreme nam je omogočalo, da smo se lahko kar sprehodili do centra in si spotoma ogledovali (in fotografirali) čudovito staro arhitekturo. V pogovoru smo odkrivali, da nam prav vsem mesto ustreza – je nekakšna nostalgija starih dni, ujeta v dobro kulinariko, preproste ljudi in glasbo, ki ujame dušo še tako zahtevnega poslušalca.

Do celovitejše izkušnje smo uspeli priti naslednje jutro, ko smo obiskali tudi Despićevo in Svrzino hišo, Gazi Husrev-begovo džamijo ter prehodili Baščaršijo in zavohali pravo domačo ‚kahvo‘. Strinjali smo se, da Sarajevo očara prav s tem unikatnim prepletom treh kultur, ki so zaznamovale njegovo zgodovino.

Istega dne smo v Franjevačkem mednarodnem študentskem centru izvedli naš koncert in vsem poslušalcem povedali ‚Njeno zgodbo‘, zgodbo o dekletu, ki pride v Sarajevo po sanje, ljubezen in uspeh. Občinstvo je bilo toplo, gostoljubno in prisrčno. Enako lahko rečemo tudi za naše sonastopajoče kolege – zbor Camerata Slovenica, ki so prireditve otvorili in nas očarali s kombinacijo dveh pesmi – slovenske in bosanske.

Druženje po koncertu je spletlo nove vezi, ki nam veliko pomenijo, saj je od vsega najlepše to – v tuji deželi najti človeka, ki je neglede na državljanstvo prijeten sogovornik, ljubitelj glasbe in odličen gostitelj. Z Deorinkami in ekipo se bomo v Sarajevo z veseljem vrnile, saj imamo po novem tam prijatelje, s katerimi si delimo to prijetno izkušnjo gostovanja in strast do glasbe.

IMPRESIJE NA SARAJEVSKE XIV ZOI 84

*Ove jubilarne 2014.godine vrijeme je za valorizaciju postolimpijskih temelja kako bi naša mladost ponijela novu štafetu u neku bolju budućnost * Kako su slovenački eksperti Peter Lakota, Janez i Lado Gorišek doprinijeli otvaranju Bjelašnice i Igmana za smučanje*

Sjećajući se održavanja XIV ZOI 84, velikog datuma razvoja Sarajeva i BiH, vrijedi se vratiti i do 1978. godine kada je Sarajevo dobilo kandidaturu i od kada su se događaji počeli redati filmskom brzinom....

Glavni urbanista Organizacionog komiteta XIV ZOI 84 arhitekta Momir Hrisafović bukvalno na skijama u Rajskoj dolini daje mi planerski zadatak da trasiram olimpijske alpske staze na Bjelašnici i Jahorini kako bi interdisciplinarni tim Zavoda za planiranje grada Sarajeva, uz svjetske eksperte, u roku od svega tri mjeseca, početkom 1979. godine izradili Prostorni plan olimpijskih borilišta za XIV ZOI 84.

Arhitekti Lidumil Alikalfić i Dušan Džapa počinju studiozno skicirati kompleks ZETRE, urbanisti lociraju Olimpijsko selo na Mojmilu, konstruktor Gorazd Bučar oblikuje bob stazu na Trebeviću, arhitekta Nedžad Kurto u cilju prezentacije graditeljske baštine počinje obnovu fasada palata gradskog jezgra ... U međuvremenu, ja se danima spotičem oko važne odluke iz naše kandidature u Ateni da otvorimo Bjelašnicu olimpijskom spust stazom za muškarce preporučene denivelacije od 800 metara.

Prilog arhivski fotos od 19. februara 1979. u Babinom dolu: Lazo Rusijan, Zoran Doršner i Peter Lakota

Specifičan je zadatak i pregledavam projektnu dokumentaciju predhodnih zimskih olimpijada u Naganu, Insbruku, Grenoblu, uz upozoravajuće saznanje da u Nacionalnom parku Julijskih alpi iz ekoloških razloga svojevrjemenom ispod Triglava nije dozvoljena gradnja alpskih staza.

Slijedi sedam uzaludnih uspona od kandidaturom predloženog, ali preniskog cilja Pratače na 950 mnm iznad Pazarića, nepodesno strmom trasom, do Velike Vlahinje 2.056 mnm i Hranisave 1.964 mnm i prisiljen sam da nerado izvjestim predpostavljenog člana OK Radosava Džodžu da rješenja nema?!

Neugodni austrijski novinari, čiji su spustaši favoriti za titulu, u svjetskoj štampi već nagovještavaju o našem problemu, ali srećom nam naš vodič i planinarska legenda Lazo Rusijan, osvajač do tada

neprolaznog kanjona Rakitnice, nakon zabrinutih pitanja u njegovoj skromnoj pojati iznad Pazarića odgovori pitanjem: .. A jeste li pogledali Babin do ?! Već slijedećeg nezaboravnog jutra 19. februara 1979. s Peterom Lakotom, svestranim FIS ekspertom iz Slovenije, terenskim vozilom probijamo se šumskim putem do pustog Babinog dola na koti od 1256 mnm, ali gotovo bez snijega?! Fotoaparatom memorišemo naše prvo prisustvo u “ciljnom prostoru”, vadimo visinomjere, karte, kompase, penjemo se kroz šumski gustiš i preko zaleđene goleti do “austroougarske” opservatorije na 2.067 mnm i donosimo odluku o spustu stazi: problem je konačno riješen. Ostalo je historija!

Nažalost, tada nije bilo vremena da se istraže bolja rješenja tako da slalom i veleslalom ucrtavam iznad suviše vjetrovitog i osunčanog Stinog dola, jer su odlučujuće prednosti bili prirodan amfiteatar za gledaoce i kolski pristup do cilja. Zato su visoku cijenu platili članovi mariborskog SK Branik, jer su do starta obje trke (tu je Jure Franko osvojio u GS čuvenu srebrnu kolajnu), danima vrijedno uređivali svaki metar staza. Danas obnovljeni dvosjed i staze nisu u funkciji izuzev za slobodno skijanje.

Stiže ekspert FIS za alpske staze Herbert Špis iz prijateljskog Insbruka (na čijem je glavnom trgu ugravirano ime i udaljenost do prijateljskog grada Sarajeva) i vodič sam u tada jedinom helikopteru BiH, da se Austrijanac lično uvjeri u ljepotu novih staza. Pilot simulira vrtoglavu vožnju alpinaca od opservatorije na vrhu Bjelašnice do Babinog dola i s vrha Jahorine do Skočina i predložene trase dobijaju prolaznu ocjenu. Nakon slijetanja kod hotela “Jahorina” domaćin na kafi nam je Cvijan, legendarni šef prvog jednosjeda u BiH, na kojem smo navlačili sajlu uoči otvaranja krajem 1953. godine.

Na jednoj uzbudljivoj noćnoj sjednici rješava se pitanje da li će skakaonice biti u maglovitoj Hrasnici, na Trebeviću, Palama, Jahorini, Igmanu ili čak na Vlašiću. Na sugestiju urbaniste Aleksandra Trumića donosim “križaljku” s uporednim elementima za sedam lokacija i slovenački eksperti i autori Velikanke na Planici braća Janez i Lado Gorišek odabiru – Malo polje! Preovladali su ljepota igmanske crnogorice, optimalna visinska kota, zaštita od vjetrova i magle, prirodan amfiteatar za gledaoce i pristup.

Anegdota je da je lično lord Kilanin, predsjednik MOK-a intervenirao zbog nastojanja travničkih entuzijasta da olimpijske skakaonice presele na Vlašić izrekom: ... Sarajevo je dobilo kandidaturu i zbog uslova da sva borilišta budu u radijusu od 25 kilometara, nema odstupanja od tog uslova !

Tako se spontano iskristalisalo racionalno rješenje o tri infrastrukturno povezana borilišta: Babin do (alpsko skijanje), Veliko polje (nordijsko skijanje i biatlon) i Malo polje (skakaonice).

Na Jahorini za ženski program povezujem novi spust i veleslalom u jedinstvenom ciljnom prostoru radi olakšanog pristupa RTV reportažnih kola i gledalaca, a ime Skočine dajem po obližnjoj padini.

Ujutro smo kretali na teren, a naveče sa saradnicima ucrtavali smo staze u goleme geodetske podloge koje je uvijek na vrijeme dostavljao vodeći gradski geometer Šukrija Gavranović sve do izrade generalne makete borilišta XIV ZOI 84. Slijedile su konsultacije i okrugli stolovi sa stranim i našim ekspertima, posebno o ekološkoj, turističkoj i ekonomskoj opravdanosti prijedloga – jer su takvi zahtjevi izričito bili postavljeni od strane Međunarodnog olimpijskog komiteta.

Nakon rada od jutra do naveče Prostorni plan je dovršen u zadatom roku od tri mjeseca. Krajem marta 1979. u KSC Skenderiji čast mi je da sam jedan od izvjestilaca pred auditorijem OK XIV 84 koji nakon pitanja i rasprave Prostorni plan usvaja bez primjedbi. Svečano potpisujemo povelike tekstualne i grafičke planerske elaborate koji su kasnije i u

praksi potvrđeni visokom ocjenom.

Iz OK stiže zahvalnica s potpisom predsjednika OK Branka Mikulića, a iduće godine, predvođeni gradonačelnikom Antom Sučićem, odlazimo na jednomjesečni studijski seminar o zimskim centrima u Francuskoj kao gosti vladine agencije ACTIM u Grenoblu, Kurševlu, Val Dizeru, Šamoniju ...

Slijedi isto tako uzbudljiva faza: realizacija planova u roku od svega četiri godine ! Udahnuti život tako kompleksnom elaboratu u tako kratkom roku – to se zaista događa eventualno samo jednom u životu.

Iskusni projektant alpskih i šumskih staza inženjer Peter Lakota, a šezdesetih godina ponajbolji alpinac ex. Jugoslavije, naše generacije, ostao je prema ugovoru u Sarajevu pune dvije godine i danonoćno nadzirao izvedbu svih staza zaključno s drenažama, travom, instalacijama, ogradama, TV platformama. Odlično je uradio veliki posao u malo vremena i vratio se na svoj Bled. Ostali smo dobri prijatelji.

Izvršni operativac Boro Knežević po direktivi OK saziva svu rukovodnu strukturu izvođača, budžet se puni samodoprinosom svih zaposlenih u BiH i startaju svi raspoloživi građevinski kapaciteti.

Mladost Sarajeva ubrzano trenira zimske sportove, vježba svečano otvaranje Igara, uči strane jezike, vedrog i zdravog izgleda priprema se da dočeka ugledne i radoznale goste iz svijeta....

Godinu dana prije održavanja ZOI 84 održava se obavezni predolimpijski spust (nažalost, takođe na minimalnoj visini snijega) pod kontrolom čuvenog švicarskog spustaša i FIS TD Bernara Rusija, a takmičari kreću s povišene startne rampe, izgrađene uz gornju stanicu uspinjače, tako da je konačna visinska razlika od starta do cilja 802 metra uz nagib od 27%, a posjeduje presudne kvalitete: prirodnu valovitost i izmjenu pravca staze. Danas je bjelašnički spust sigurno najbolja staza za superveleslalom u regiji i zaslužuje da bude u FIS kalendaru i u donjem dijelu pokrivanje uređajima za zasniježenje.

Organiziram simpozij Dane arhitekture 1982. i na Jahorinu dolaze brojne kolege arhitekti iz ex. Jugoslavije, najviše iz Slovenije, da izlože 25 naučnih radova sublimiranih oko aktuelnih tema: Zimski turizam, sport i rekreacija. Maštamo o evropskim standardima i ponudi na našim planinama.

U segmentu sporta vrijedili su nam kontakti s Tonetom Vogrinecom, Dušanom Senčarom, Matjažom Hafnerom, Jarom Kalanom i drugim članovima Alpske komisije ex. SSJ.

Uoči ZOI 84 još smo jednom strahovali, ali po narodnoj: “hrabre sreća prati” – pao je duboki snijeg !

Ali život se nastavlja i dolazi najvažnije pitanje: Šta poslije dana D, odnosno nakon završetka ZOI ?

Tokom studijskog obilaska predhodnih olimpijskih borilišta u Austriji, Njemačkoj i Francuskoj poručuju nam dobronamjerno naši iskusni domaćini:dan D otvaranja i zatvaranja Igara dođe i prođe, ali suštinsko pitanje je šta raditi slijedeći dan ? Novim zimskim centrima valja udahnuti samoodrživi život. Stečeno znanje, internacionalni kontakti, izgrađeni kapaciteti i organizacijska iskustva moraju se i dalje unapređivati. Nova stasala generacija trenera mora održati priključak evropskoj konkurenciji.

Uporedo sa XIV ZOI preko noći se pojavilo nekoliko stotina djece u 27 (!) skijaških klubova, počeli su treninzi i na alpskim glečerima, prema kalendaru SS BiH takmičenja su se održavala svakog vikenda od prvog snijega u decembru do aprila, a selekcija najboljih nastupala je u Sloveniji i Italiji.

Generalni stav u Prostornom planu ZOI 84 bio je da Bjelašnica, Igman i Malo polje budu stadioni snijega i ljetne rekreacije za brojne korisnike s minimalnim troškovima – znači dnevni dolazak djece, posebno tokom školskog raspusta, kao i turista, te rekreativaca s kvalitetnim javnim prevozom iz grada.

Istina je da je bilo ozbiljnih pokušaja, ali sadašnje stanje postolimpijskih potencijala ne zaslužuje prolaznu ocjenu. Naprotiv, poratna (uglavno stihijska i neekološka) izgradnja “apartmana” na Bjelašnici, Jahorini, Vlašiću, Blidinju, Kupresu i dr. pokazuju porazno neznanje novopristiglih prebogatih (?) skorojevića, jer neisplativom visokogradnjom narušavaju osjetljivu prirodnu sredinu.

Vidljiv je bankrot takvog pristupa, a ne služi nam na čast ni kandidatura za dobijanje ZOI 2010?!

Ove jubilarne 2014. godine barem je vrijeme za trezvenu valorizaciju zdravih postolimpijskih temelja u Sarajevu i BiH kako bi naša mladost, uprkos svemu, ponijela ponovo štafetu u neku bolju budućnosti.

VSakoLETNI SLOVENSKI OBIČAJI, PRAZNIKI in obletnice v SD CANKAR

08.02. PREŠERNOV DAN – slovenski kulturni praznik

Slovensko društvo CANKAR Sarajevo vedno proslavi slovenski kulturni praznik «Prešernov dan» z nastopom mešanega pevskega zboru Camerata Slovenica in ob tem pripravi aktualno tematsko rastavo.

Uredništvo promovira letošnji Almanah ZORA Cankarjeva. Prvič je izšel 1. aprila 1937 in izhajal do leta 1940 pod imenom ZORA. V obleganem Sarajevu so bili člani njegovega uredništva: akad. prof. dr. Juraj Martinović predsednik, Stanislav Koblar predsednik Društva, Dževad Hozo, Hanifa Kapidžić-Osmanagić, Josip Osti in Nada Potočnik-Salom kot glavna urednica – pozneje Sanja Bogdanović in Dina Maksumić. Nadaljevali so z delom in prva številka je izšla okt/dec leta 1993.

14.02. VALENTINOVO, DAN LJUBEZNI – mednarodni običaj

17.02. PUSTOVANJE (KURENT) - star slovenski in mednarodni običaj

Vsakega februarja otroci pripravljajo maske in hodijo zamaskirani po mestu od hiše do hiše. V našem Društvu se v popoldanskem času odvija tekmovanje za zanimive in raznovrstne otroške maske. Ob glazbeni spremljavi sledi mimohod in predstavitev mask, posameznih in skupinskih. «Strokovna komisija» ima težko delo pri izbiri »najbolj pravilne, najmlajše, najbolj strašne, hipi, gangster, najlepše» maske ampak na koncu vsi dobijo plaketo.

Tudi sojenje Pustu naredijo, za vse napake, ki so jih otroci naredili v preteklem letu. Otroci obsodijo reveža, ampak ga ne obesijo, samo naženejo ga skupaj z zimo in snegom, z željo da končno pride pomlad.

08.03. PRAZNOVANJE DNEVA ŽENA – mednarodni praznik

Ob 8. marcu, mednarodnem dnevu žensk, se v Društvu zberejo številne članice. Učenci otroškega dopolnilnega pouka slovenskega jezika izvedejo program z nekaj recitacijami, zapoje pesmice in svojim najdražjim mamicam izroče voščilnice in majhno darilo. Članice se poveselejo s pesmijo in domačo pogostitvijo - posladkajo se z dobrotami, ki jih same pripravljajo.

Moški domov prinesejo pomladno cvetje in peljejo svojo najdražjo na večerjo ali kakšen drug vesel dogodek.

03.04. VELIKONOČNA DELAVNICA (pred Veliko nočjo – mednarodnim običajem)

Vsako pomlad se v Društvu v popoldanskem času zberejo otroci in odrasli ljubitelji domačih običajev na Velikonočni delavnici. Predvsem otroci in nekaj starejših članic skupaj barva velikonočna jajca, ker so pisani pirhi znak novega življenja. Udeleženci se preizkušajo z različnih tehnikah barvanja: največ jajc skuhamo v čebulnih olupkih ali pa jih barvamo z vodenimi barvicami in se ob tem trudijo za umetniški pridih. Radi dodajo tudi različne pisane nalepke. Vsi so dobre volje, vmes kakšno tudi zapojejo, povedo še kakšno šalo, vse ob osvežitvi s sokom. Potem se poišče zmagovalca z najlepše obarvanim pirhom. Otroci pa tudi tekmujejo, kateri pirh je dovolj trd, da lahko razbije vse druge. Na koncu si marljivi udeleženci med seboj razdelijo vse pirhe.

23.04. JURJEVANJE (sv. JURIJ) – star slovenski in mednarodni običaj

Ko pride pomlad, je na vasi veliko dela. Za počitek in zabavo zakurijo fantje kres in potem skačejo čez nevarne plamene. Fantje se preizkušajo tudi v plezanju na navoščeno visoko drevo, da bi z vrha lahko vzeli kakšno darilo: šunko, pijačo ali brisačo.

10.05. ROJSTNI DAN Ivana CANKARJA – Dan Slovenskega društva CANKAR

Društvo vsako leto organizira, na začetku meseca maja, «Cankarjeve dneve»: različne kulturne in športne dogodke, razstave, nastope mešanega pevskega zboru Camerata Slovenica, teniški Memorial Jana Doršnerja (1969–1992), ki se je začel leta 1993, šahovski turnir in na koncu zanimive dialoge: «Cankarjevo tribuno» o aktualnih dogodkih v Sloveniji, BiH in svetu.

16.06. OBELEŽITEV smrti novinarja IVE ŠTANDEKERJA – obletnica

Ob obletnici smrti mladega novinarja časopisa «Mladina» Iva Štandekerja, Društvo poskrbi, da je urejen spominski prostor v naselju Dobrinja, kjer je Ivo bil le-ta v prvem letu obleganja

Sarajeva 1992 tako poškodovan, da je umrl. Na kamniti plošči so njegove besede: «Rad imam mesta in sovražim, če jih kdo napade». Cvetje položijo predstavniki Veleposlaništva R. Slovenije, Slovenske vojske, mesta Sarajeva in člani SD Cankar. Zmeraj so prisotni tudi občani mestne četrti Dobrinje.

23.06. DAN DRŽAVNOSTI R. SLOVENIJE ob dnevu samostojnosti – slovenski praznik

Ob Dnevu državnosti in samostojnosti in Dnevu slovenske vojske običajno veleposlanik Republike Slovenije v BiH v svoji rezidenci priredi sprejem. Zbor Camerata Slovenica zapoje himno.

Pogosto pridejo na drugi večer kot gostje pevski zbori iz Slovenije in zbor Camerata Slovenica priredi celovečerni koncert v dvorani Frančiškanskega mednarodnega študentskega centra.

10. KOSTANJEV PIKNIK v naravi meseca oktobra – star slovenski običaj

V nekdanjem vrtu Društva in večkrat v čudovitem vrtu gospe Ane Mrdović ali pa nekje v naravi vsi skupaj, še posebej člani zboru, radi zapojemo nekaj priložnostnih pesmi in poskusimo jedi iz kostanja. Nekaj kostanjev se skuha, nekaj pa speče. Vreme mora biti seveda naklonjeno. Članice nas vedno znova presenetijo s svojimi dobrotami. Društvo zbrane pogosti s sokom ter navadnim in kuhanim vinom. Obvezno se tega piknika udeležijo tudi člani slovenskih skupnosti Kaknja, Zenice, Tuzle in Slovenije.

31.10. DAN REFORMACIJE (v spomin na Primoža TRUBARJA) – slovenski praznik

Reformacija je leta 1550 prinesla Slovincem prvo knjigo v slovenskem jeziku izpod peresa škofa Primoža Trubarja, ki je postala hkrati osnova knjižnega jezika in je istočasno prvič omenila Slovence kot narod. Praznuje se od leta 1992.

07. ali 14. MARTINOVANJE (sv. MARTIN) – star slovenski in mednarodni običaj

Od četrtega stoletja dalje poteka običaj, da se ob godu sv. Martina »poizkuša« kako se je mošt spremenil v mlado vino. Na začetku razveseli zdravica «škofa». Običajno prinese gospa Branka Bukovec s sodelavci iz Društva za prostovoljno delo Novo Mesto pravi dolenski cviček in potico. Iz Slovenije pride tudi zabavni ansambel. Skupaj plešemo in pojemo stare pesmi. Ob dobri jedači, pijači, petju, plesu, posebej polki in na koncu mineralni vodi, ure hitro minevajo in naši gostje iz Veleposlaništva Slovenije in iz BiH se zabavajo skupaj z našimi člani do poznih nočnih ur.

20.11. DAN otrok oziroma Svetovni dan otrokovih pravic OZN – mednarodni dan

V društvu se strinjamo: otroci so naše največje bogastvo!

Zato poskrbimo, da se naši otroci pridno uče in zdravo odraščajo.

03.12. ROJSTNI DAN Franceta PREŠERNA, Dan odprtih vrat – slovenski praznik

Društvo vsako leto z Dnevom odprtih vrat zaznamuje rojstni dan največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, avtorja Zdravljice, Sonetnega venca in Krsta pri Savici.

Po obeh himnah običajno veleposlanik Republike Slovenije v BiH nagovori zbrano občinstvo. Po tem voditeljica prireditve predstavi Prešernovo življenje in delo ter osvetli pomen praznika kulture in nasploh umetnosti za Slovence in Slovenijo. Včasih v nadaljevanju sledi zanimivo predavanje, solistični koncert klasične glasbe na klavirju, ali pihalnem instrumentu. Zatem si obiskovalci pogledajo pripravljeno razstavo, mogoče še zbirko slik naših članov, zbirko ročnih izdelkov kulturne dediščine in podobno. Obiskovalci si privoščijo tudi klepet ob prigrizku in kozarčku.

Na ta dan je v Sloveniji prost vstop na številne kulturne prireditve in v kulturne ustanove.

05.12. MIKLAVŽEVANJE (sv. MIKLAVŽ) – star slovenski in mednarodni običaj

Na Miklavževanje pridejo radi predvsem otroci, še posebej učenci, ki se predstavijo z recitacijami, prepevanjem in kakšno kratko igrico. Maskirani sv. Miklavž sprašuje otroke po preteklem letu in zakaj niso ubogali staršev. Ponavadi pove učiteljica, da so se vsi otroci pridno učili in da so bili tudi doma pridni. Sv. Miklavž, ki v to ne dvomi, obdari vse otroke z lepimi darili, z njimi se tudi fotografira in se potem poslovijo, ker ima na ta dan še veliko dela v vsem mestu.

Prireditve se udeležijo tudi starši, babice, dedki in člani, ki želijo spoznati ta običaj.

Opomnik: spremljenivi datumi ~ upisani so za leto 2015 (vsako leto so spremembe).

- Pepelnica je konc pustovanja, do kdaj se mora končati pustovanje.
- Velika noč je 5.4. kaj pomeni da bi delavnica morala biti prej. Veliki četrtek je 2.4.2015.
- Sveti Jurij je 23.4.2015.

Pripravili: prof. Ana Pulko, arh. Zoran Doršner, prof. Melita Cimerman, ing. Tomislav Krzyk

PUSTNI OBIČAJI – KURENT

SPISEK ČLANOV SD CANKAR, 30.12.2014

Praznovanje **pusta** je ljudski običaj, ki se je ohranil iz tistih časov, ko so stari Slovenci še malikovali. Praznuje se navadno eden ali dva dni, preden se začne velikonočni post. Improvizirana igra poteka na področju cele vasi oziroma kraja, v njej pa sodelujejo skoraj vsi krajani. Predstavlja nezadržno prebujanje narave po dolgem zimskem spanju, ko je treba zimo pregnati.

Udeleženci igre so maskirani. Demone zime pa predstavljajo:

Rabelj, zimski mož ves ovit v slamo, ki jo na koncu zažgejo, kar naj bi pomenilo konec zime. **Medved**, oblečen v ovčji kožuh, ima na glavi kapo iz kože, ki je obenem maska in mu zakriva ves obraz.

Pustna kobila ima namesto glave »pisker« (lonec) na palici, namesto repa pa brezovo metlo. Spremlja jo **gonjač** z bičem s katerim stalno poka. Pustna kobila dela različne norčije, ko pride v kakšno dvorišče ali v hišo. Njen odhod iz dvorišča pa se mora odkupiti, če ni v bližini kurentov, ali če ti ne pridejo pravočasno, da jo preženejo.

Demone življenja in pomladi, ki naj bi pregnali zimo, pa predstavljajo:

Kurent, demon veselja in vina. Nekateri menijo da je bil v predkrščanskih časih bog vinske trte. Kurent je najbolj živobarvna maska. Nosi ovčji kožuh, pisane rokavice, rogove okrašene s perjem in pisanimi trakovi. Na licu ima masko iz kože z dolgim zakrivljenim nosom, z brki iz mete, z zobmi od fižola in z dolgim izvezenim jezikom. Opasan je z verigo, na kateri je pripetih več zvoncev - kraguljcev. V rokah ima bat, ki je obit z ježevi bodicami – ježevko.

Kurenti hodijo v večjih skupinah, s poskočnimi koraki, ne govorijo, temveč »vulijo«, kar pomeni, da tulijo na poseben način. Rokujejo se s vsakim, ki ga srečajo, istočasno pa ves čas preganjajo zimske demone. Kurent je osrednja figura pustne igre.

Picek, kokotič, je simbol pomlajene rodovitnosti. Oblečen je v dvoje spodnjih ženskih kril, na glavi ima koničasto papirno čako z rdečimi trakovi. Jaha na palici, ki ima spredaj upodobljeno peteljino glavo, zadaj pa rep. Hodi s plesnim korakom in čivka.

Njegov **gonjač** pa nenehno igra na orglice.

Poleg tega še sodelujejo maske **oračev** in **kožuharjev**, ki so simbol pomladanskih poljskih del.

Čeprav se **Zeleni Jurij** praznuje pozneje, je kljub temu tudi on navzoč v pustnih igrah. Predstavlja pa rodovitnost pomladi. Oblečen je od glave do pet v zeleni bršljan, z visoko koničasto kapo na glavi in z palico, ki ima »zlato« jabolko na vrhu, v roki.

Pustovanje je čas poln veselja, smeha, norčevanja, zvonjenja kurentovih kraguljčkov in »vuljenja«, ter kupčij med vaščani in demoni.

Ta prelep običaj je še posebno dobro ohranjen na Štajerskem in v Prekmurju, a v nekoliko drugačni obliki ga najdemo tudi v Beneški Sloveniji.

*Pripravila: prof. Ana Božanović, aprila 1995 (po vojnem času v Sarajevu)
Tiskano v glasilu Zveze Slovencev v BinH, NOVICE šte. 16, maja 1995*

Alimanović Tarik, Andrejević Sandra, Andrić (Kapeleti) Daniel, Andrić Ljiljana, Anđelić Dejan, Arnautović Šefik, Babić Ljubica, Babić Sead, Bagarić Karlo, Bagarić-Hatvani Ljiljana, Baralić Enes, Baralić Jozica, Barbić Mirjana, Bašić Ramiza, Batinić-Jojić Sanja, Bazjak Mia, Bečirević Jan, Bekto Alma, Belenji Nevenka, Berberović Damir, Berberović Kemal, Berisalić Aida, Berisalić Samir, Berisalić Fahida, Bezjak Dubravka, Bišćo Ines, Bjeljac Marta, Bogdanović Sanja, Bonar Milica, Bošnjak Mira, Božanović Ana, Božanović Andrej, Božanović Olja, Brajnović Bariša, Brezigar Andrej, Bučar Matija, Bukvić Dino, Bukvić Saša, Bundić Vladimir, Cipot Stojanović Jadranka, Cuznar Milena, Cvijetić Jasmina, Cvitanović Nada, Čatović Inka, Čejvan Majda, Čenanović Dino, Čenanović Laura, Čenanović Tarik, Čengić Jasmina, Čengić Majda, Čmančanin Fuad, Čmančanin Romana, Čmančanin Til, Čolak Samo, Čorić Sabina, Čulina Sanja, Čupić Ivo, Čustović Hedvika, Dajčman Anton, Darmanović Milijana, Dedović Branka, Dedović Irma, Dedović Muhidin, Dervišefendić Silvija, Divčić Marija, Dizdarević Vladimira, Doršner Dragica, Doršner Ilja, Doršner Yasmin Anika, Doršner Zoran, Držak Branko, Dursun Krunoslava, Džindo Ajša, Džindo Verica, Fabijanć Svjetlana, Fazlić Naza, Filipović Paničić Marija, Finci Adriana, Gačnik Marko, Gačnik Spomenka, Garić Dejan, Garić Jelena, Garić Maša, Gliha Goran, Globočnik Marija, Glumac Violeta, Grbić Dejana, Grbić-Hasibović Dragana, Grbo Mensud, Hadžimešić Amila, Hadžimešić Jasmina, Hadžimešić Milica, Hadžimešić Senad, Haračić Mirza (Mutapčić), Hasagić Fehma, Hasanbegović Abdulah, Hasanbegović Nermira, Hasibović Zlatan, Haznadarević Zlatko, Hodžić Goran, Hrelja Jožica, Hrustanović Cirila, Hrustanović Jasmina, Ibrahimagić Vasilka, Ivković-Jurić Zulejha, Jahić Emina, Jama Irena, Jamaković Said, Jamaković Šefika, Jelić Dragan, Jelić Ljudmila, Jerman Herman, Jojić Miljan, Jovanović Branka, Jovanović Želimir, Jovetić Elizabeta, Jovnović Mirjana, Jožanc Vera, Jurić Benjamin, Kadribašić Ribana, Kastelic Franjo, Keršnik Zdenka, Kešmer Džan, Kladnik-Nijemčević Sonja, Knežević Antonija, Knežević Belma, Knežević Benjamin, Knežević Neven, Koblar Stanislav, Konaj Antonija, Konjicija Anita, Korošec Emina, Kosmajenko Aleksandra, Koso Ermin, Kranjčić Danica, Kranjčić Gordan, Kranjčić Robert, Kreso-Knežević Deniza, Krkić Marija, Krzyk Tomislav, Kujundžić Silva, Kulenović Asim, Kulenović Borjana, Kulenović Mak, Kulenović Metka, Kulenović Slaven, Lalović Minja, Larma Anton, Larma Martina, Latal Zdravko, Lazović Azra, Lazzari Gordana, Leka Lan, Leka Nedžad, Lešnik Žaklina, Liješnić Olga, Liješnić Vinko, Lizdek Stanislava, Lončarević Marko, Lončarević Milica, Lovrić Sebastijan, Lozančić Edoard, Luzar Snežana, Maglajlija Ejub, Mahnič Sonja, Majstorović Davor, Majstorović Slavica, Maksumić Alma, Maksumić Dina, Maksumić Šaban, Martinović Juraj, Mašović Darinka, Mašović Zlatko, Matić Gospava, Maunagić Jelena, Mejremić Emir, Memaj Adrijan, Mijanović Boris, Mijanović Mirjana, Milanović Nevenka, Milošević Davor, Milošević Ivan, Milošević Martina, Milošević Matej, Milošević Sonja, Mimica Andrea, Močić Đula, Modić Neven, Modić Tim, Mrdović Ana, Mrkulić Ena, Mrkulić Gordana, Mujković Nerma, Mutapčić Snježana, Nuhbegović Ahmed, Obratil Boženka, Obratil Vesna, Osmanagić Daniel, Osmanagić Ferid, Osmanagić Melita, Pavičić Vera, Pavlič Vera, Pavlović Irena, Pavlović Julija, Pejanović Spomenka, Pejanović Mirko, Pejić Branko, Petković Gordan, Petrović Ljubica, Pleho Jasna, Polimar Amra, Pozderac Jasmin, Pribožić Leka Barbara, Prnjavorac Nihada, Radojković Marjana, Radojković Marko, Radojković Tina, Radosavljević Edita, Radoš Dušanka, Ramić Sokolka, Rehar Davor, Remer Vasva, Remeta Neda, Robović Belma, Saje Vjekoslav, Saje Irma, Sarić Huso, Savić-Knezović Milka, Selmanović Nedim, Skelo Mateja, Skert Mileva, Skert Petar, Skočir Anton, Skočir Matija, Skočir Sanja, Softić Haris, Solar-Boras Nevenka, Sotošek Mateja, Starčević Mira, Stare Matic, Stojanović Ana, Stojanović Anđelka, Stojanović Aneta, Stojanović Mateo, Stojanović Mirjana, Strunjaš Elizabeta, Strunjaš Milan, Sulejmanagić Esmā, Šarac Aleksandra, Šef Marjan, Šljivar Branka, Štabek- Gliha Maja Štojs Ismar, Štojs Mario, Štojs Merjem, Štojs Zuhra, Štumes Zlata, Šubara Majda, Šunje Farah, Šunje Elvisa, Šunjić Marica, Šunjić Gordana, Šunjić Sandra, Šunjić Vedran, Tafro Zlatan, Tedeško Anja, Testen Ljiljana, Todorović Jovan, Todorović Milan, Toukalek Milka, Trako Bakir, Trebić Ana, Trebić Jelena, Trebić Maja, Trninić Desanka, Tvrtković Antun, Udovičić Mirjana, Udovičić Zoran, Ungar Zoran, Vignjević Tijana, Višnjevac Milan, Vobornik Gordana, Volarević Ivo, Vrhunc Goran, Vrhunc Snježana, Vujičić Mirjana, Začina Elzijada, Zahirović Abida, Zaimović Andree Vesna, Zidanšek Bojan, Zubac Doris, Zupanc Dražen, Žigić Adil, Živković Branka.

**Urad Vlade Republike Slovenije za
Slovence v zamejstvu in po svetu**

**Ministrstvo Republike Slovenije za
izobraževanje, znanost in šport**

**Zavod
Republike
Slovenije
za šolstvo**

**Ministarstvo kulture i
sporta Kantona Sarajevo**

Općina Centar Sarajevo